

Súčanský

HLÁSNIK

Stavanie májov

30. apríla sa v našej obci a na jej osadách stavali máje. Začiatok tohto slávnostného aktu bol o 17.00 hod. Na námestí sa zišli dievčatá z folklórneho súboru Čajka, ktoré najskôr máj ozdobili farebnými stužkami. Pri slnečnom počasí sa o dobrú náladu starali chlapi z dychovej kapely Chabovienka. Asi o hodinu neskôr pracovníci obecného úradu pomocou autožeriavu z podniku Agrosúča bez väčších problémov tento obrovský 28-metrov dlhý strom postavili.

Aj na osadách Hornej-Súče mládenci nezaháľali a postavili dievčatám máje. Pod nimi sa potom spievalo pri harmonikách až do neskorého večera.

Dievčatá zo súboru Čajka pri zdobení mája.

V Závrsej pod postaveným májom vyhrávali traja harmonikári z ľava P. Kako, I. Kako a M. Blaho.

Pracovníci kultúrneho strediska navštívili v mesiaci máj v Bratislave profesora J. Podoláka, rodáka z Dolnej Súče. Dlhé roky sa venuje etnografií a kedysi v 70-tych rokoch spolu so svojimi študentmi zberal historické materiály aj z Hornej Súče. Tieto sú dôležitým materiálom pri vytváraní novej knihy o Hornej Súči, ktorá sa pripravuje k príležitosti 800. výročia 1. písomnej zmienky o našom kraji.

V súčasnosti sa nachádzajú jeho písomné materiály a fotografické negatívy z nášho kraja v archívoch SAV v Bratislave..

Pán profesor Podolák je ten, ktorý pozná najjednoduchšiu cestu, ako tento materiál získať a je ochotný v rámci svojich možností nám pomôcť.

M.V.

OBEC HORNÁ SÚČA VÁS POZÝVA DŇA 15. JÚLA 2007 O 14,30 HOD. NA NÁMESTÍ V HORNEJ SÚČI-NA 17. ROČNÍK FESTIVALU DYCHOVÝCH HUDIEB

OKOLO SÚČE

ÚČINKUJÚ DYCHOVÉ HUDBY
CHABOVIENKA, VLČOVANKA,
DRIETOMANKA, SKALANKA,
GLÓRIA – ČR

Po skončení festivalu o 19.00 hod. bude v záhradnej reštaurácii tanečná zábava s dychovou hudbou GLÓRIA. Vstupné 50,- SK

Fatimské posolstvo

V tomto roku si pripomíname 90. výročie zjavení Panny Márie vo Fatime. Tieto zjavenia prebiehali každý trinásty deň v mesiaci, od mája do októbra roku 1917.

Čo bola Fatima? Pred rokom 1917 malá zabudnutá dedinka v strede Portugalska, ničím zvláštna, ktorá v čase zjavenia mala približne 2700 obyvateľov. Meno nesie po arabskom mohamedánskom dievčati, ktoré roku 1158 zajaľoval statočný rytier Don Concalo. Ten požiadal mladučku Fatimu o ruku s podmienkou, že sa stane kresťankou. Fatima súhlasila. Ich manželstvo bolo šťastné ale krátke. Fatima zomrela v rozkvetení mladosti a mladý Don Concalo netušil viac po manželstve, ale vstúpil do kláštora. O niekoľko rokov prikázal opäť kláštora preniesť telesné pozostatky Fatimy do dedinky, kde dal na počesť Madony vystaviť malú kaplnku. Odvtedy sa tá dedinka nazýva Fatima.

Roku 1385 Don Pereira, národný hrdina Portugalska, s hrdkou vojakov porazil kastílskeho kráľa. Všetci boli presvedčení, že k tomuto víťazstvu im dopomohla najsvätejšia Panna. Na pamiatku víťazstva dal kráľ Johannes vystaviť nádherný chrám. Kláštor, ktorý patril ku chrámu, zveril reholi dominikánov, ktorí horlivo šíрили modlitbu svätého ruženca. Modlitba svätého ruženca tu hlboko zapustila korene. Modlievali sa ju nielen starí, ale aj deti a celé rodiny. Bola to azda príprava na veľké dni Fatimy?

V čase zjavenia, roku 1917, sa Európa zmietať v 1. svetovej vojne. Hrôzy vojny zasiahli aj Portugalsko. Všade slzy, bieda, pustošenie a smrť. Bola tak veľmi potrebná pomoc zhora. A táto pomoc prišla cez Fatimu.

Boh si pre túto službu vybral tri chudobné deti z Aljustrelu /časť Fatimy/: 10 – ročnú Luciu, jej 9 – ročného bratranca Ferka a jeho 7 – ročnú sestričku Hyacintku. Deti boli jednoduché ako jahniatka. Čítať a písať nevedeli, ale zato sa zbožne modlievali ruženec. Deti každý deň vyhľadali na pašu ovečky svojich rodičov. Okolo poludnia si pokľakli a zbožne sa pomodlili k Matke Božej svätý ruženec.

Tak tomu bolo aj 13. mája 1917. Ešte predtým, v rokoch 1915 a 1916, sa deťom zjavil anjel pokoja. Po tomto zjavení anjela nasledovalo 1. zjavenie Matky Božej – 13. mája 1917. Tento dátum sa odvtedy stal nezabudnuteľným. Deti najskôr videli zablysnutie. Bolo im to čudné, pretože obloha bola jasná. Napriek tomu sa pobrli smerom k dedinke, aby ich nezastihla búrka. No keď boli pri nevelkom dube, zostali ohromené stáť. Nad dubom žiarilo svetlo jasnejšie ako slnko a v tomto svetle zbadali krásnu paniu. Krásna pani ich posmelila, aby sa nebáli, a spýtala sa, či chcú ešte päťkrát prísť na toto miesto, v tú hodinu, vždy trinásteho dňa v mesiaci. V októbri im povie, kto je. Ďalej sa ich spýtala, či sa chcú obetovať a prinášať obeť za mnohých hriešnikov, ktorí sa nekajú. Deti toto krásnej panej súbili. Pri druhom zjavení, 13. júna, ich Matka Božia povzbudila, aby sa naďalej modlili svätý ruženec. Pri treťom zjavení, 13. júla, Panna Mária ukázala deťom peklo. Deti zhli. Povzbudila ich, aby sa modlili za hriešnikov, ktorí nekonajú pokánie. Pri tomto zjavení predložila taktiež uctievanie jej Nepoškvrneného Srdca. Panna Mária sa ešte takto zjavila 4- až 5- krát. Posledné, šieste zjavenie, bolo 13. októbra. Krásna pani sa vtedy predstavila: „Som Kráľovná ruženca.“ Vyzvala deti, aby na tom mieste bola postavená kaplnka a aby sa naďalej modlievali. Pri poslednom zjavení ukázala Božia Matka všetkým ľuďom slnečný zázrak, ktorý deti predpovedali. Bolo to kvôli tomu, aby ľudia uverili.

Pokračovanie v budúcom čísle Súčanského hlásnika.

Pozývam všetkých mariánskych čitateľov na Fatimské pobožnosti, ktoré sa uskutočnia vo farskom kostole vždy trinásteho dňa v mesiaci od mája do októbra 2007. (Hodina pobožnosti bude spresnená vždy v nedeľných oznamoch pred trinástym dňom.)

Váš duchovný otec Jaroslav

Z ROKOVANÍ OBECNÉHO ZASTUPITELSTVA

Uznesenia Obecného zastupiteľstva v Hornej Súči zo dňa 18. mája 2007.

Obecné zastupiteľstvo

● uznesením č. 1/05/2007-OZ, berie na vedomie kontrolu plnenia uznesenia a konštatuje, že prijaté uznesenia sa priebežne plnia.

● uznesením č. 2/05/2007-OZ, správu berie na vedomie.

● uznesením č. 3/05/2007-OZ, potvrdzuje platnosť uznesenia č. 7/03/2007-OZ, ktorým bolo schválené, aby sa zástupca starostu počas výkonu funkcie pre účely zdravotného, nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, podpory v nezamestnanosti a platení príspevku na poistenie v nezamestnanosti, ďalej na účely dovolenky na zotavenie a jej čerpania podľa § 100 až 117, na účely stravovania zamestnancov podľa § 152 Zákonníka práce považoval za zamestnaca obce a ktorého výkon bol starostom obce pozastavený.

● uznesením č. 4/05/2007-OZ, schvaľuje odpredaj pozemku parc. číslo 15216/8 o výmere 232 m² pre Milana Gračku a manž. Janu,

● uznesením č. 5/05/2007-OZ, schvaľuje odpredaj pozemku parc. číslo 15216/11 o výmere 8 m², a 15216/10 o výmere 29 m², pre Petra Gračku, bytom Horná Súča č. 871 v cene 70,- Sk/m².

● uznesením č. 6/05/2007-OZ, schvaľuje odpredaj pozemku parc. číslo 15221/16 o výmere 226 m², 15216/6 o výmere 31 m² a 15221/17 o výmere 4 m² v cene 70,- Sk/m² pre Ladislava Farýho, Horná Súča č. 867.

● uznesením č. 7/05/2007-OZ, schvaľuje odpredaj pozemku parc. číslo 15149/11 o výmere 242 m² pre Oldřicha Kozubka a manž., bytom Považská Bystrica.

● uznesením č. 8/05/2007-OZ, schvaľuje odpredaj pozemku parc. číslo 15149/10 o výmere 248 m² pre Kohútikovu Elenu Ing., CSc., bytom Limbova 20, Limbach, a Alojza Nemethyho, Doc. RNDr., Bohúňova ul. 11 Bratislava.

● uznesením č. 9/05/2007-OZ, schvaľuje odpredaj pozemku parc. číslo 15128/9 o výmere 88 m² pre Jozefa Michalca a manž. Žanetu, bytom Horná Súča č. 449.

● uznesením č. 10/05/2007-OZ, berie na vedomie výsledky rokovania komisie výstavby i predložené štúdie a konštatuje, že nehnuteľnosti možno odpredať po vypracovaní znaleckého posudku. Ďalej doporučuje komisii výstavby prejednať znalecký po-

sudok a ďalší vývoj odpredaja nehnuteľností prerokovávať a predkladať OZ.

● uznesením č. 11/05/2007-OZ, schvaľuje plány hlavných úloh komisií zriadených obecným zastupiteľstvom.

● uznesením č. 12/05/2007-OZ, berie na vedomie informatívnu správu starostu o príprave kanalizácie obce.

● uznesením č. 13/05/2007-OZ, ukladá komisii výstavby, poľnohospodárstva a ŽP doplniť a upraviť VZN o pripomienky k návrhu. /geologický prieskum, úprava dĺžky tlecej doby, cintorínsky odpad, cenník dvojhrob, dvojhrobka, dvojhrob nad sebou/ a po úprave doložiť na ďalšie zasadnutie OZ., dňa 29.6.2007.

● uznesením č. 14/05/2007-OZ, nesúhlasí s vydaním územného rozhodnutia až do vyriešenia legalizácie zdroja pitnej vody na osade Krásny Dub.,

● uznesením č. 15/05/2007-OZ, schvaľuje plán ekonomického a sociálneho rozvoja obce s pripomienkami. Str. 35 – silné stránky – pridať: iniciatívny prístup organizátora – OcÚ. Str. 44 podpora individuálnej a spoločnej bytovej výstavby. Vykonať gramatickú korektúru

● uznesením č. 16/05/2007-OZ, schvaľuje členstvo hlavného kontrolóra v Združení hlavných kontrolórov Slovenska a platbu členského príspevku.

● uznesením č. 17/05/2007-OZ, schvaľuje hlavnému kontrolórovi obce možnosť ďalšieho zamestnania, resp. podnikania.

● uznesením č. 18/05/2007-OZ, schvaľuje príspevok 100,- Sk mesačne pre zamestnanca.

● uznesením č. 19/05/2007-OZ, nesúhlasí, aby v roku 2007 bolo zabezpečené stravovanie zamestnancov obce formou stravných lístkov.

● uznesením č. 20/05/2007-OZ, informáciu o GEKOM-e berie na vedomie.

● uznesením č. 21/05/2007-OZ, schvaľuje odpredaj unimobunky za cenu minimálne 3.200,- Sk.

Uznesenia Obecného zastupiteľstva v Hornej Súči zo dňa 12. apríla 2007.

Obecné zastupiteľstvo

● uznesením č. 1/04/2007-OZ, schvaľuje na výstavbu športového ihriska pri škole čiastku 500.000,- Sk.

● uznesením č. 2/04/2007-OZ, súhlasí s odkúpením pozemkov p. č. 4/2/1 o výmere 2353 m², p.č. 8/1 o výmere 1825 m², p.č. 8/2 o výmere 735 m² a p.č. 11/37 o výmere 558 m² od Rím.-kat. farského úradu v cene 100 Sk za m², t.j. 547.100 Sk.

- uznesením č. 3/04/2007-OZ, schvaľuje návrh erbú s čiernym rúchom sv. Jána Nepomuckého.

- uznesením č. 4/04/2007-OZ, berie na vedomie, že na základe návrhu starostu obce zo dňa 5. januára 2007 bol navrhnutý na zástupcu starostu p. Jozef Mrázik a konštatuje, že voľbou dňa 7. januára bol zvolený za zástupcu starostu Jozef Mrázik.

Uznesenia zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva v Hornej Súči, konaného dňa 30. marca 2007 o 18,00 hod. v kultúrnom dome v obci

Obecné zastupiteľstvo

- uznesením č. 1/03/2007-OZ, berie na vedomie kontrolu plnenia uznesení, prečíslovanie uznesení prijatých od 1.1.2007 a doporučuje komisii kultúry, školstva a športu znovu prešetriť možnosť preplácania cestovného žiakom dochádzajúcich z Dúbravy do Základnej školy v Drietome.

- uznesením č. 2/03/2007-OZ, schvaľuje úpravu rozpočtu na rok 2007 podľa predloženého návrhu.

- uznesením č. 3/03/2007-OZ, berie na vedomie informácie, že rekonštrukcia strechy sa termínovane posunie s ohľadom na uvedené skutočnosti posúdenia statiky budovy KD.

- uznesením č. 4/03/2007-OZ, schvaľuje odmenu za roznášanie platobných výmerov pre poslancov vo výške 8 Sk za jedného daňovníka.

- uznesením č. 5/03/2007-OZ, ruší uznesenie č. 6/02/2007-OZ zo dňa 7.1.2007.

- uznesením č. 6/03/2007-OZ, volí členov obecnej rady p. Jozefa Mrázika, JUDr. Zakopčana a Ing. Petroviča.

- uznesením č. 7/03/2007-OZ, schvaľuje, aby sa zástupca starostu počas výkonu funkcie na účely zdravotného poistenia, nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, podpory v nezamestnanosti a platení príspevku na poistenie v nezamestnanosti, ďalej na účely dovolenky na zotavenie a jej čerpania podľa § 100 až 117, na účely stravovania zamestnancov podľa § 152 zákonníka práce považoval za zamestnanca obce.

- uznesením č. 8/03/2007-OZ, doporučuje doplniť žiadosť v zmysle rokovania komisii PVAŽP o ďalší pozemok, resp. ďalšieho žiadateľa.

- uznesením č. 9/03/2007-OZ, nesúhlasí s odpredajom pozemku parc. č. 8525.

- uznesením č. 10/03/2007-OZ, doporučuje komisii PVAŽP podrobne preskúmať žiadosť, doložiť potrebné doklady a znovu dať prerokovať OZ.

- uznesením č. 11/03/2007-OZ, berie na vedomie žiadosti o odpredaj po-

zemkov pre Jozefa Michaleca, H. Súča č. 449 a Kohútikovu Alenu, Bratislava

- uznesením č. 12/03/2007-OZ, doporučuje komisii PVAŽP prerokovať na zasadnutí dňa 3.5.2007 so zástupcami investorov všetky podmienky, situáciu stavieb atď. a potom dať schváliť na rokovanie OZ.

- uznesením č. 13/03/2007-OZ, schvaľuje odpredaj časti pozemku a budovy súpisné číslo 232 pre Jaroslava Zemanoviča, bytom Horná Súča č. 173 a Jakuba Sásku, bytom Horná Súča č. d. 381, za účelom asanácie budovy a vybudovania novej budovy pre prevádzku pekárne, obchodu, zariadenia reštauračného charakteru a priestorov pre ostatné služby obyvateľom. Ďalej ukladá Komisii poľnohospodárstva, výstavby a životného prostredia v priebehu mesiaca apríl zvolať zúčastnené strany k rokovaniu o ďalšom postupe, kde bude dojednaný aj podiel v pozemku, a pripraviť podkladový materiál pre rokovanie obecného zastupiteľstva.

- uznesením č. 14/03/2007-OZ, berie na vedomie plán práce hlavného kontrolóra.

- uznesením č. 15/03/2007-OZ, volí Štefaniu Cverenkárovú, bytom Horná Súča č. 56 za členku komisie sociálnej, bytovej a zdravotnej.

- uznesením č. 16/03/2007-OZ, odvoláva z členstva komisie kultúry, školstva a športu Júliu Bulejkovú a volí za členku komisie Cecíliu Bulejkovú. bytom H. Súča č. 1310.

- uznesením č. 17/03/2007-OZ, konštatuje, že t. č. nemá voľné vhodné priestory na prenájom na požadovaný účel.

- uznesením č. 18/03/2007-OZ, schvaľuje vyhotovenie pasportizácie cintorínov v obci do výšky nákladov 80.000 Sk.

- uznesením č. 19/03/2007-OZ, schvaľuje návrh Obecnej rady na finančný príspevok na vydanie knihy Piesne z regiónu prostredníctvom Kult. centra Sihof, Trenčín pre Ing. Jozefa Lehoekého.

- uznesením č. 20/03/2007-OZ, schvaľuje odkúpenie uvedených pozemkov a doporučuje starostovi obce zvolať spoločné rokovanie s farskou radou, za účelom dojednanja ceny.

- uznesením č. 21/03/2007-OZ, berie na vedomie vznik osadného výboru na osade Závrská.

- uznesením č. 22/03/2007-OZ, doporučuje starostovi obce rokovať o vyhotovení územného plánu s oboma firmami.

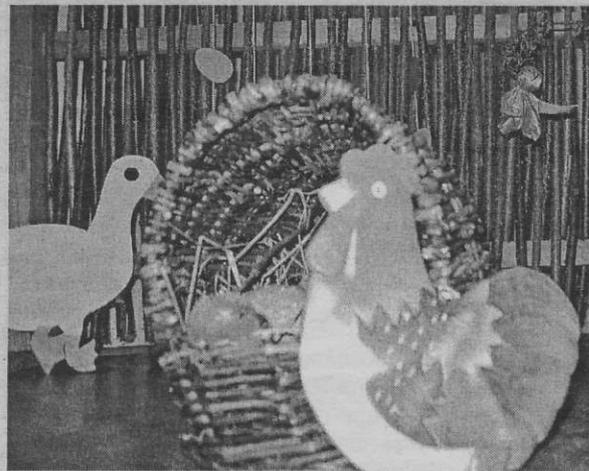
- uznesením č. 23/03/2007-OZ, ukladá predsedom komisii vypracovať plány činnosti na rok 2007 do nasledujúceho zasadnutia obecného zastupiteľstva.

Jar v našej obci

V dňoch 12. – 16. apríla 2007 sa v našej obci konala výstava „Jar v našej obci“.

Výstavu usporiadalo kultúrne stredisko v priestoroch kultúrneho domu.

Svojimi prácami sa prezentovali deti materskej školy, žiaci ZŠ M. Rešetku a dôchodkyne z Klubu dôchodcov. Výstava bola sprístupnená pre širokú verejnosť.

Návštevníci mali možnosť vidieť, čo všetko dokážu vyrobiť šikovné ruky z prírodného a odpadového materiálu. Treba len trocha chuti, času a fantázie. Výstava bola v období veľkonočných sviatkov, a preto na nej nechýbali vajčička zdobené rôznou technikou, sliepočka s kuriatkami, zajačikovia, korbáč z vrbového prútia, baranček – symbol Veľkej noci, strom s vtáčikmi, bábky, výtvary zo skladačiek, jarné obrázky a mnoho ďalších krásnych predmetov. O tom, že v našej obci máme veľa zručných a šikovných detí aj dôchodkyň, svedčí táto výstava. Kto prišiel, určite neobanoval a ocenil prácu tých, ktorí sa o výstavu pričínili. Všetku krásu zaznamenal Milan Vrba na kameru.

J. Macharová

Kultúrne akcie v II. štvrtroku

- 1. apríl 2007 „Krájanie slížov“ – súťaž starostov II. ročník
- 12.-16. apríla „Jar v našej obci“ – výstava
- 30. apríl Stavanie májov /ústredie a osady/
- 7. máj „Keď uderili marš“ - stretnutie muzikantov a premietanie filmu
- 12. apríl Deň matiek – oslava v Závrskej
- 13. apríl Deň matiek – oslava v ústredí a Dúbrave
- 19. apríl MORAVSKOKRUMLOVSKÉ STRETNIUTIE SPEVÁCKYCH ZBOROV
- 3. jún MDD – oslava na futbalovom ihrisku (FK starí páni a OcÚ)
- 9. jún Premietanie filmu „Bibišie“ v Závrskej
- 17. jún PISARZOWSKIE SOBÓTKI – Poľsko
- 24. jún Volejbalový turnaj

Kultúrne akcie na III. štvrtrok 2007

- 7.7.2007 Spod Chabovej
- 15.7.2007 Festival DH – Gloria, Vlčovanka, Drietomanka, Chabovanka, Skalanka
- 7.-8. mes.. 2007 Hornosúčanská 15-stka
- 19.8.2007 Znie pieseň Závorskou dolinou
- 25.8.2007 Peňažná
- 2.9.2007 Dožinky
- 9.11.2007 Stretnutie rodákov v Bratislave

Zo života na Dúbrave

Aký bol „Deň detí“

Prípravy na deň detí – boli dokonalé. Hoci nevyšiel krásne plánovaný program – konský povoz k našim kamarátkam Sandre a Vaneske do Kopúňov na konskom povoze (pre ochorenie koníka), prišlo nám krásne počasie. S ruksakmi na chrbtoch, v rukách rytmické nástroje, na hlavách dievčat kvetinové rekvizity, chlapci vojenské čiapky, vybrali sme sa peši. Psy na nás štekali a jeden opustený krásny havko nás vypravádzal až k cieľu. Psík sa na Dúbravu dostal (asi ho tam niekto vypustil). Bol nechcený ako sprievodca, ale on to nevzdal, neodradilo ho ani naše odháňanie. Po cestičke sa nám išlo dobre. Zrazu, čo to? Stratila sa pani učiteľka. Deti ju išli hľadať, zablúdili a ocitli sa v rozprávke. Na vetvičkách povešané medovníky, cukríky a keď ich deti chceli zobrať, spoza stromu sa na nich vyrútila ježibaba, odháňala ich zo svojho teritória metlou. To bolo plaču, kriku, výskania. Spoza stromu však pribehol škôlkar Jakubko, a keby sa nebola ježibaba bránila, určite by bola ochrbtila. Palica to bola riadna. Aké prekvapenie to bolo, keď sa rozprávková ježibaba premenila na pani učiteľku.

Horou sa ozýval spev detí: Dnes je veľký sviatok detí a iné piesne, ba i tance.

Keď sme sa blížili k cieľu, teta Jožka išla zatvoriť susedových psíkov, aby nám neublížili. Krásny bol pohľad od Kopúňov na Dúbravu a Holý vrch. Po kilometri chôdze sme si vyhladili pokosenú lúčku a chvíľu sme si oddýchli. Občerstvili sme sa vodou, džúsom, sladkosťami, jahodami od Sandry a Vanesky a pokračovali sme v speve, básňach – dar pre babičku Kopúňovú, ktorá nás milo prijala.

Bol čas obeda, keď sme sa plní zážitkov, dobrej pohody vracali do materskej školy na chutný obed. Deti budú určite spomínať na sviatok dňa detí.

Vďaka rodine Kopúňovej, Zuzke, Anke, Ivanke, Jožke za milé prijatie.

Oslava „Dňa matiek“

Trinásty máj 2007 bol dňom slávnostným. Deti MŠ na Dúbrave túžobne očakávali v kultúrnom dome svoje publikum – mamičky, babičky, ktoré mali sviatok.

Úvodné slovo patrilo Jožke Bartekovej, ktorá privítala mamičky, deti, pani učiteľky a všetkých prítomných. Jej slová boli ako balzam na duše pre všetky mamičky, ktoré splnili to najvznešenejšie poslanie – poslanie matky.

Po jej slovách nastúpila na javisko najmladšia generácia, aby tlmočila veselé pozdravy a vďaka za to, že môžu rozdávať radosť.

Začali úvodnou básňou, privítaním, básňou aké starosti majú deti, čo všetko mamičke prichystať, čím sa zavďačia. Nakoniec dospeli k názoru: „Nuž čo, dám jej čokoládu, hocikam ju možno skryť, veľa nestojí a hlavne, dá sa ľahko rozdeliť.“

Okrem básní, scénok, zaspievali krásne piesne. Program bol bohatý na scénky, piesne a básne. Prítomní ocenili vystupujúcich búrlivým potleskom a čokoládou.

V závere deti mamičkám odovzdali kvety v črepníkoch, ktoré samy vysadili a polievali.

K programu prispeli i mládežníci z Dúbravy svojimi pozdravnými básňami a zdravicami. Po oslave prítomní zotrvali v družnej debata pri občerstvení.

A. Panáková

V dobrej nálade sa žije na Dúbrave

Po studenej zime prichádza najkrajšie obdobie roka – jar, kedy sa zobúdzda príroda, všetko sa rozvíja, zelenie, stromy krásne kvitnú. Všetko je krásne ako v raji. 22. apríla v nedeľné popoludnie sme sa vybrali na pešiu túru do prírody. Urobíť niečo pre svoje zdravie a pritom spoznať aj kus nášho súčanského chotára. Trasa bola určená od parkoviska z Dúbravy pri kostole – smer Tvrdošová - Závrská Čelíny – Bulejkovci – školský dvor Dúbrava. Túru sme ukončili v dobrej nálade. Účastníkov bolo 36 – starší, mladší, rodičia s deťmi. Všetci sme boli spokojní, že nám vyšlo počasie a jedno krásne podujatie.

„Mesiac máj, lásky čas“, aj v tomto mesiaci je tiež pekná tradícia stavenie májov. Tu sa stretne každý, kto má rád tieto pekné zvyky. Dievky majú vyzdobia, silnejší potom

zdvihnú do výšky a keď pekne stojí, je pri ňom vždy veselo.

5. mája - Jednota dôchodcov Slovenska na Dúbrave usporiadala veselicu, na ktorej bolo tiež veselo ako na fašiangy. Do tanca hrala skupina Galaktik a v prestávke hral na harmonike M. Orság z Vičieho Vrchu. Vstupenky boli zlosovateľné a kto sa zúčastnil a mal šťastie, vyhral hodnotné ceny. Veselica a zábava sa niesli vo veľmi dobrej nálade až do rána.

Touto cestou sa chceme všetkým poďakovať za spoluprácu pri organizácii, sponzorom za ceny a finančnú pomoc. Ďakujem všetkým a teším sa na ďalšie naše akcie s mladými i s členmi Jednoty dôchodcov Slovenska na Dúbrave.

Josefína Barteková
predsedníčka JSD-Dúbrava

Deň matiek

„Mama“ – aké jednoduché slovíčko a predsa pre každého z nás znamená najviac na svete. Mama je tá, ktorá nás sprevádza celým životom od jeho úplného počiatku. Je pri nás, keď sa po prvýkrát ohlávame na svet. Raduje sa z našich prvých slov, krôčikov, utiera slzičky pri prvej návšteve škôlky. Neskôr si nás hrdo vedie ako prvákov do školy. A i keď sme čím ďalej väčší a dospelejší, nič nás pri akejkoľvek bolesti či smútku, neupokojí tak, ako mamino pohladenie a objatie. To, ako máme svoju maminku radi, jej treba čo najčastejšie vyjadrovať. Ale jeden deň v roku je vyhradený špeciálne pre ne – druhá májová nedeľa.

I v tomto roku sme sa stretli my, mamičky a babičky, pri príležitosti oslavy nášho sviatku v kultúrnom dome v obci.

Moderátorkou nedeľného popoludnia bola Silvia Ludvíková, žiačka deviateho ročníka základnej školy. Úvodné slovo patrilo zástupcovi starostu Jozefovi Mrázikovi, ktorý vyzdvihol úlohu matky a poďakoval im v mene všetkých za výchovu, lásku a starostlivosť.

Naše detičky pre nás pripravili krásny program plný piesní, básní, tancov i scénky. V úvode vystúpil folklórny krúžok pri Základnej škole s materskou školou M. Rešetku pod vedením Júlie Čajovej. Postupne sa s programom predstavili malí i veľkí škôlkari pod vedením p. učiteliek Katonovej, Macharovej a Panákovovej. Taktiež sme videli veľmi poučnú scénku o tom, aká je pre nás dôležitá mama, jej opatera, láska a starostlivosť. Je pre nás veľmi potrebné, aby sme vedeli, že v prípade núdze

sa máme vždy kam a ku komu vrátiť. Mama a domov je istota v našom živote. Túto scénu pripravil so žiakmi ZŠ pán farár Jaroslav Ondráš. Ďalej vystúpili žiaci 1., 2., 3. a 4. tried pod vedením p. uč. Holíčkovej, Hulínovej, Kubalovej, Leváka a Michalovej. Okrem nádherných básní a piesní, štvrtáci predviedli scénku, v ktorej babička opisovala deťom život v minulosti. Vtedy sa žilo ťažko, leda bolo dať čo do úst, hračky boli vzácne a pohladenie mamičky mozoľnatými rukami bolo drsné, ale deti by ho nevyvenili za nič na svete. V závere programu vystúpil detský folklórny súbor Čajka, ktorý vedie Berta Naďová.

Deti po vystúpení darovali mamičkám kvietok či malý darček.

Sála bola plná nielen mamičiek a babičiek, ale i otcov a starých otcov. Každý si chcel mamy uctiť. Program sa páčil, vystúpenia prerušoval hlasný potlesk divákov. A pri pohľade do sály bolo vidieť, že v oku nie jednej mamy sa zaligotala slza. Slza dojatia, šťastia a vrelej lásky, ktorú k tým našim šibalom cítime i vtedy, keď povystrájajú tie najrôznejšie huncúťstva.

Na záver prajem našim mamám ešte raz veľa lásky, zdravia a radosti z ich radosťami a deťom prajem, aby ich láskavá ruka mamy hladkala čo najčastejšie a aby si vždy našli miesto v náručí tej najdrahšej – svojej mamy.

Taktiež by som chcela vysloviť poďakovanie všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na príprave tohto podujatia a divákovi v hľadisku za ich hojnú účasť a podporu.

Katarína Poláčková

Aj takých muzikantov sme mali

V búrkový letný večer deviateho júna nás pritiahla zaujímavá ponuka, ktorú urobil pán Milan Vrba. Pozval nás na uvedenie a premietanie filmového dokumentu, tentoraz o hudbe sláčikovej.

Väčšina Závršťanov, hlavne starších, vie, prečo sa sláčiková muzika, ktorá sa z nášho kraja už vytratila, spája práve so Závrskou.

Pozrime sa, čo hovorí história. Uvádza, že prvé skupiny v našom kraji boli sláčikové skupiny a gajdy. O gajdošoch zatiaľ toho nevieme veľa, iba to, že tu boli, a že posledným gajdošom bol okolo roku 1833 Jozef Drha z Trnávky. Trochu viac, aj keď nie všetko, vieme o sláčikových skupinách. Okolo roku 1820 hrávala v Hornej Súči a jej okolí sláčiková muzika z Hornej Závrskej – Bibišie – Blahovci. V Dolnej Závrskej boli okolo roku 1865 Barišovci a Gagovci. Príbližime si sláčikovú kapelu Bibišovcov z minulého storočia. Najstarší z Bibišov, na ktorých si ešte niektorí pamätajú, boli bratia Jáchym a Juraj Blahovci.

Jáchym mal synov: Jána, nar. r. 1908 a Ondreja, nar. r. 1911. Juraj mal troch synov: Juraja, nar. r. 1919, Cypriána nar. r. 1923 a o rok mladšieho Františka. Všetci hrali v sláčikovej hudbe. Synovia postupne nahradili otcov. Posledným žijúcim z tejto muziky je Cyprián Blaho, ktorý žije vo Vápeniciach na Morave. Z najmladšej generácie Bibišovcov hrá na husle už len Miroslav Blaho, nar. r. 1961 žijúci tu v Závrskej a na Morave je to vnučka Cypriána Blahu, Zlatica.

Základ filmového dokumentu, ktorého autorom je p. M. Vrba tvorí zvuková nahrávka skladieb Bibišovcov urobená

pracovníkmi SAV 6.9.1970, uložená v archíve SAV v Bratislave a filmová nahrávka urobená s Cypriánom Bibišom a Ing. Jozefom Lehockým 25.4.2007. Ing. Jozef Lehocký zbiera materiál z trenčianskeho regiónu týkajúci sa vývoja hudby, piesní a tanca. A zaujímal sa aj o huslovú muziku z nášho kraja.

Citovým spojením týchto dvoch nahrávok doplnených o rozprávanie či hru niektorých ďalších Závršťanov vznikol hodnotný dokument, ktorý zachytáva

kúsok hornosúčanskej histórie.

Milanovi sa opäť podaril husársky kúsok – vytiahnuť zo zabudnutia a oprášiť to, čo sme vofakedy mali pekné – huslové melódie.

Patrí mu úprimné poďakovanie nielen od Závršťanov ale aj od nás všetkých.

Júlia Čajová

Z javora husličky, hrali ste pesničky vedeli ste nimi rozhybať nožičky.

Pod Chabovou bolo kedysi veselšie, vtedy tam na husliach hrávali Bibišie.

Tak všetci volali v Závrskej Blahovcov, čo sa nanosili tej basy do kopcov.

Z javora husličky počujem vyhrávať, z tých Blahovcov žije už len jediný brat.
M. V.

Vytvorme si v našej obci expozíciu

Komisia kultúry a školstva v Hornej Súči vyzýva spoluobčanov k zozbieraní starých originálnych predmetov. Môžu to byť napríklad rôzne truhlice, kuchynské náčinie, sitá, postroje a iné.

Vylovme zo starých truhlíc v našich pivniciach a poválach zaprášené fotografie našej obce z minulého storočia alebo otcovu zbroj a oprášme tak kroj s farbami svojho rodu.

Tieto krásy a hodnoty predsa nie sú mŕtve. Cítiť hrdosť z kultúry svojich predkov nie je zlá vec.

Ak ste ochotní poskytnúť obci nejakú sta-

rožitosť a vystaviť ju pre verejnosť, kontaktujte nás na telefónnom čísle 6493219.

Na dve truhlice ležia prachom pokryté staré husle. Kto zabudol na husle zložené v dedovej truhle?

V husliach sú moje pesničky, tak nechaj ich po ceste znieť! Pri nich aj vtáci usadnú, keď krajom budú sa niesť.

Bez pamiatok nášho bytia stratíš hlas, stratíš cit, a potom už nemôžeš zahrať nič...

Tak si tu žijeme

Závrská sa počtom obyvateľov radí medzi menšie osady Hornej Súče.

Pokiaľ bola v prevádzke škola, kultúrny a spoločenský život bol ako- tak zaistený. Po prerušení jej činnosti sa viacerí obyvatelia Závrskej zamýšľali, ako pokračovať ďalej. Prišli na nápad začať sa stretávať, premýšľať a robiť všetko, aby osada i naďalej žila aktívne.

Takto začal vznikáť Osadný výbor. Náznaky na jeho vznik boli rôzne, mnohí to dokonca považovali za spiatočnícky krok. Aby mienka občanov na tento vznik bola vyjadrená aj oficiálne, prípravný výbor uskutočnil prieskum názorov aj s tajným hlasovaním za navrhovaných kandidátov. Takto boli navštívené okrem výnimiek z objektívnych dôvodov takmer všetky domácnosti. Vo viac ako 90% vyjadrili spoluobčania súhlas s jeho vznikom i s navrhovanými kandidátmi. Zvyšnému počtu bol jeho vznik ľahostajný.

Osadný výbor v Závrskej je na politických stranách a hnutiach nezávislá, nezisková a dobrovoľná skupina obyvateľov, ktorej hlavným cieľom a úlohou bude pomáhať organizovať spoločensko-kultúrny život na osade, bude upozorňovať a pomáhať pri riešení najpálčivejších problémov spoluobčanov Závrskej. Písomne ich bude predkladať cestou nášho poslanca obecnému zastupiteľstvu a predstaviteľom obce. Bude sa vyjadrovať a podľa potreby kontrolovať konanie obec. zastupiteľstva a nášho poslanca pri ich odstránení, prípadne náprave.

Osadný výbor je 9- členný, tvoria ho po dvoja zástupcovia spoločenských organizácií(6) a 3 ďalší spoluobčania, ktorí získali najviac hlasov. Sú to: Helena Gagová - predsedníčka, František Barinec, Ivan Čelínsky, Jarmila Gagová, Daniela Ilkyvová, Helena Kaková, Ferdinand Kramár, Milan Švajdleník a Viktor Švajdleník.

OV sa bude stretávať každý mesiac, prípadne aj častejšie, vždy za prítomnosti nášho poslanca Jána Vašíčka. Podnety od spoluobčanov sa získajú nielen osobným kontaktom, ale i písomnými pripomienkami zo schránky, ktorá je zriadená na hasičskej zbrojnici. Informácie o pripravovaných akciách v osade, ako i výsledky riešenia pripomienok budú zverejňované osobným kontaktom, cestou miest. rozhlasu a výveskou pri našom obchode.

A čo sa nám podarilo uskutočniť za necelý mesiac činnosti? Bolo to veľmi vydaté stavenie mája, na ktorom bola prítomná väčšina spoluobčanov. Spoločne sme oslávili aj Deň matiek, kde vystupovali: deti zo Závrskej od škôlkárov až po stredoškôlkárov. Program nacvičila D. Ilkyvová. Veľkým prínosom boli malí i veľkí čajkári z Hornej Súče pod vedením J. Čajovej a B. Nagyovej. Pre všetky mamy a staré mamy vyrobili deti srdiečka a tie sa im odvďačili napečenými dobrotami. Veľkú zásluhu na úspešnom výsledku akcie má aj p. Mária Vrbová. Pod vedením H. Kakovej, pri starej zvonici zaspievala krojovaná skupina niekoľko piesní na videokazetu.

Z pripravovaných aktivít na mesiac jún: Účast našich dospelých i mládeže na súťaži požiarnych hliadok, brigáda na úprave okolia KD a školského objektu, MDD, Jánske ohne..

Členov osadného výboru potešila informácia, že aj naši mladí majú záujem stretávať sa a užitočne spoločne tráviť voľný čas. Možno sa opäť nájdú takí, ktorí ich aktivitu budú považovať za návrat do starých čias.

Iba čas ukáže, či Osadný výbor v Závrskej bude užitočný pre spoluobčanov, či už v oblasti kultúrno - spoločenskej, alebo pri riešení problémov a ťažkostí. Tak nám držte palce.

Daniela Ilkyvová
zapisovateľka Osadného výboru

Keď uderili marš...

Ján Mikušinec

„Starí“ muzikanti

*Krásna hudba občas zo spánku ma budí.
V mozgu stojí strom, kde hniezdi šťastný vták.
K nemu vraciam sa, keď svet je naopak,
Keď ho k smutným bralám ženú klamné prúdy...*

*Nemám dôvod svetom bez radosti blúdiť!
Do nádražia srdca vrátim detstva vlak.
Je v ňom Šipsen, Murko, Seriš, Kučerák –
Hrajú piesne, ktoré dodnes zvučia v hrudi..!*

*Starí muzikanti siali do mňa piesne,
Čo mi život nikdy nemôže a nesmie
Zobrať, ani stratíť v slame pamäti..!*

*Aj po rokoch s úctou spomínam tie mená:
Fazón, Čaja, Paco... Vraciam si ich z tieňa –
Nad hrob vďačnú som im sviečku rozsvietil..!*

7. máj – krásny, trochu chladnejší májový večer. Do kultúrneho domu v obci sa trúšia dospelí návštevníci rôzneho veku. Vo vestibule sa zastavujú pri starých fotografiách hornosúčanských muzikantov. Sú to postavy a tváre, ktoré už odišli z nášho života (väčšina z nich). Pri ich prezeraní sa každému vybavujú spomienky na udalosti spojené s hornosúčanskou dychovkou. Rozprúdila sa debata, vzájomné dopĺňanie spomienok, dohady, výmena názorov... No to už kultúrna pracovníčka Mária Vrbová, pozýva všetkých do sály na uvedenie a premietnutie filmového dokumentu, venovaného starým hornosúčanským muzikantom, ktorý natočil pán Milan Vrba.

Dokument je spracovaný zo starých fotografií, z rozprávania dvoch ešte žijúcich muzikantov zo „šipsenovskej“ kapely, zo spomienok starého huslíkára zo Závrskej (žijúceho na Morave) a z informácií, ktoré sa podarilo získať. Je to síce stručný, no pravdivý prierez činnosti našich dychovkárov z 1. a zo začiatku 2. polovice minulého storočia.

V básni – „Starí“ muzikanti – náš básnik Janko Mikušinec, vyspieval krásny hold dychovke svojho detstva a mladosti. Pokračujeme v jeho spomienkach trochu podrobnejšie.

Podľa historických prameňov je vznik hornosúčanskej dychovej hudby spojený so vznikom dychovej hudby v Dolnej Súči a s menom Jozefa Matulaya, učiteľa – organistu, hudobného skladateľa a zakladateľa dychových hudieb. V Dolnej Súči pôsobil od roku 1851. Založil tu prvý dychový súbor a venoval sa výchove a výučbe žiakov k spevu a hudbe. V jeho práci pokračovali aj jeho žiaci. Jedným z nich bol Ondrej Šedivý, ktorý ešte pod jeho vedením založil v roku 1878 dychovú hudbu v Dolnej Závrskej a v roku 1883 na Dúbrave. Ďalší jeho žiak, Jozef Miklas, založil v roku 1888 dychovú hudbu v obci Horná Súča a na kopanici Vlčí Vrch. (Na budúci rok teda uplynie 130 rokov od založenia prvej dychovky u nás.). Vecenie týchto hudieb prevzali domáci hudobníci. Na Vlčom Vrchu Habánikovci a v dedine Jozef Žúži.

Prvá dychovka v dedine sa formovala a dopĺňala muzikantmi z kopaníc, menili sa v nej členovia a postupne sa zdokonaľovala. Keď vedenie prevzal Štefan Zemanovič – Šipsen st., dosiahla v kvalite vrchol. O tejto kapele starých muzikantov vieme už viac a sú i fotografické materiály.

„Starých“ muzikantov viedol Štefan Šipsen (Zemanovič) starší. Členovia kapely neboli len z dediny. Patrili do nej aj muzikanti od Kučerákov a od Ondrášov – Juraj, Ján a Jozef Chupáčovci – Kalaficie; Martin, Michal a Štefan star. Kučerákovci. Títo mali svoju kopaničiarsku kapelu, hrali len tak podľa sluchu, noty nepoznali. U kapelníka Šipsena sa museli naučiť hrať aj podľa nôt. Z kopanice Trnávka hral s nimi Ján Žúži – Kocúr. Z dediny to boli: Štefan Guga – Pečan, Ján Murko,

Rudolf Ranko – Salajský, František Čaja – Franuš, Ondrej Čapák – Gero, Ján Seriš, Štefan Zemanovič – Šipsen ml.. Neskôr k nim pribudli Štefan Kučerák ml. a Pavol a Viktor Zemanovičovci – Šipsenie.

So „starými“ muzikantami sa chodili učiť aj ďalší dychovkári z dediny: Vašíckovci – Fazónie, Martin a Pavol Sádecký – Štamalie, Chovanec z Vríšku, Augustín Blaho – Jáchim. Títo utvorili kapelu, ktorá sa volala „prostrední“ muzikanti. Obe kapely „starí“ i „prostrední“, si navzájom vypomáhali – požičiavali si muzikantov.

Osobnosťami starej hornosúčanskej dychovky boli Štefanovia Šipsenovci (Zemanovičie) – otec a syn.

Štefan Zemanovič st. sa narodil 12.12.1889 v Hornej Súči. Hudobné nadanie a lásku k hudbe zdedil po otcovi a po ňom i jeho synovia. Štyria z piatich synov boli dobrí muzikanti. Najstarší Jozef padol vo vojne, Pavol hral na klarinet, Viktor na trúbku a Štefan pôsobil vo vojenskej kapele v Bratislave.

Štefan Šipsen st. viedol ako kapelník „starých“ muzikantov asi od 20. rokov minulého storočia až do prepuknutia zákernej choroby. Muzikanti ho mali radi. Bol prísny, náročný, no spravodlivý. Pod jeho vedením rástla hudba do kvality a žala nemalé úspechy. Keď v roku 1956 ako 67-ročný zomrel, odborné vedenie prevzal jeho syn Štefan. Bol uznávaný hudobník, dobrý pedagóg a psychológ, no pretože pôsobil a žil v Bratislave, bola to práca náročná na čas i cestovanie. „Starí“ muzikanti tiež už vekovo stárli a z kapely zo zdravotných dôvodov odchádzali.

To už bolo obdobie 60. rokov, kedy začala hudobníkov školiť Ludová škola umenia v Trenčíne. A tak Štefan Šipsen ml. chodil iba občas na výpomoc. Počas svojho života bol zanietým hudobníkom – dychovkárom. Pre rozvoj a meno hornosúčanskej dychovky urobil veľa. Zomrel 17.11.1980 ako 65-ročný v Bratislave. Pochovaný je vedľa otca na cintorine v Hornej Súči v Hlohovom.

Keď hovoríme o dychovke u nás, nesmieme vynechať prvú detskú dychovú kapelu – detský orchester. V roku 1970 bola na podnet hornosúčanskeho rodáka, učiteľa Jozefa Hilčíka, založená detská dychová hudba. Jozef Hilčík tento detský orchester viedol a staral sa o jeho materiálne zabezpečenie. Odborný výcvik viedol člen Vojenskej posádkovej hudby v Trenčíne pán Vojtech Vašš. Hudobné nástroje zakúpila Osvetová beseda Horná Súča a značnou sumou prispel i odbor kultúry ONV v Trenčíne. Orchester mal 28 členov (chlapcov i dievčatá). Svoju činnosť začal v máji a už v septembri mal prvé verejné vystúpenie pri príležitosti začiatku školského roka. Hneď od začiatku sa svojou kvalitou stal známy v širokom okolí. Zúčastňoval sa súťaží a festivalov detských hudieb a dosahoval na nich pekné umiestnenia. Keď žiaci ukončili povinnú školskú dochádzku, orchester sa rozpadol. Z neho potom vznikli hudby Trnávka a Závrsťanka.

Pojmom v dychovej hudbe 70. – 80. rokov minulého storočia bola kapela, ktorú Súčania volali „Čapáci“ a hudobníkom, ktorý sa dychovke naplno venoval, bol pán Jozef Čapák.

Jozef Čapák sa narodil 22. júla 1950 ako najstarší zo šiestich detí. Po predkoch zdedil hudobné nadanie. Ako žiak základnej školy začal navštevovať (spolu s ďalšími hornosúčanskými chlapcami) Ľudovú školu umenia v Trenčíne, odbor dychové nástroje. Učil sa rýchlo a dobre, výborne zvládol teóriu i hru. Pretože ho hudba bavila, sám sa učil a zdokonaľoval v hre na ďalšie hudobné nástroje.

Prvá hudobná skupina, v ktorej hral, bola kapela na Dúbrave s názvom „Mladík 8“.

Z tejto skupiny, jej doplnením, vznikla dychová hudba „Mladík“, ktorá sa v roku 1973 rozšírila o speváčky a spevákov a vystupovala pod názvom Dychová hudba Horná Súča.

Rok 1977 bol v hudobnom snažení Jozefa Čapáka významným rokom. V tomto roku bol založený detský orchester – žiacka dychovka. Iniciátormi založenia detskej hudby boli p. učiteľky Helena Tenčerová, Kvetoslava Gugová a Jozef Čapák.

Pán Jozef Čapák je dobrý muzikant. Ako učiteľ detskej hudby musel dobre ovládať noty, ich prepisy pre jednotlivé nástroje, zostavovanie a úpravu skladieb i hru na viacerých hudobných nástrojoch. Pri návstu skladieb mu pomáhali ďalší známi hornosúčanskí muzikanti – Jakub Sáska st. a Imrich Ondračka. Preberala sa teória, nácvik jednotlivých nástrojov a spoločné zohrávanie. Kto si vymyslel na túto ich prácu vtipné pomenovanie „zrýchlený kurz muzikanta“.

Najpravdivejšie a skutočne zaujímavé spomienky na najstaršiu dychovú hudbu poskytli traja starí muzikanti. Cyprián Blaho – Bibiš, závršfanský huslíčkar, ktorý veľmi pekne spomína na starých dychovkárov a dvaja starí muzikanti zo šipsenovskej kapely.

Jedným z nich je 80 – ročný Štefan Kučerák. Bol najmladší zo 4 detí. Pochádza zo starej muzikantskej Kučerákovskej rodiny. Otec Michal, aj obaja strýcovia – Martin a Štefan boli dobrí dychovkári.

Ako 26-ročný sa oženil a so svojou manželkou Viktóriou vychovali 10 detí. Až do odchodu do dôchodku pracoval ako závozník v pekárňach.

Hudba bola a je jeho celoživotná záľuba. Ako mladého chlapca ho k nej pritiahol otec. Počas vojenskej služby hral vo vojenskej kapele v Trenčíne a v Jindřichovom Hradci a po návrate z vojenčiny, hoci ešte mladík, začal hrať so starou kapelou. Po založení dychovej hudby „Mladík“, prevzal na žiadosť jej členov vedenie kapely. Pomáhal a staral sa o týchto mladých muzikantov a poskytol im priestor na skúšanie. S týmito hudobníkmi i hral. Od 23. mája zostal posledným muzikantom zo šipsenovskej kapely.

Štefan Kučerák s úctou a rešpektom hovorí o „starých“ muzikantoch, ktorých si vážil a obdivoval. No veľmi rád si spomína i na roky, ktoré prežil s mladými muzikantmi.

Najstarší žijúci „starý“ muzikant bol pán Ondrej Čapák – Gero.

Keď sme s ním koncom apríla robili rozhovor, netušili sme, že je to už v hodine dvanástej. Na svoj vek čiperný dedko ničím nenaznačil, že už chce odísť. Hovorilo sa mu síce ťažšie, ale oplýval humorom a snahou spomenúť si čo najviac z uplynulého života. O necelé 3 roky by sa bol dožil 100-ky. Dlhý vek! Prežitý v práci pre rodinu a druhých, naplnený zodpovednosťou k životu, ale i radosťou z neho.

Zaslúži si naše zastavenie a pár spomienok.

Narodil sa 24. novembra 1909 ako druhý z 9-ich detí. Dospelého veku sa však dožili len 3 deti. Pochádza z chudobnej rodiny a tak už ako malý chlapec musel chodiť na zárobky. Pred vojenčinou na majer (Drietoma, Skala, Kendereš) a po vojenčine to boli rôzne príležitostné práce na okolí. Od roku 1934 sa stal zamestnancom trenčianskej nemocnice. Najskôr ako robotník – záhradník, neskôr ako ošetrovateľ na oddeleniach – pôrodníckom, na patológii a najdlhšie na chirurgii. Do práce denne dochádzal. Najskôr pešo, potom 13 rokov na bicykli a až oveľa neskôr autobusom. V nemocnici odpracoval 50 rokov. Do dôchodku odchádzal v roku 1983 ako 74-ročný.

Ako 29-ročný sa oženil a spolu s manželkou Agnesou vychovali 4 deti – 3 synov a jednu dcéru.

Dedko Gero sa chcel pôvodne venovať inému povolaniu. Po príchode z vojenčiny si podal žiadosť k žandárom. Po prijímacích pohovoroch mu však odpísali: „nelze vyhověti, jelikož do předepsané výšky vám chybí 1 centimetr.“

A tak sa venoval inému užitočnému povolaniu. Pomáhal ľuďom v nemocnici i doma. Doma mal zásobu základných liekov a obväzového materiálu. Kľučku na dverách si podávali ľudia z dediny i z kopianíc. Často ho čakali pri autobuse alebo pri bránke domu. Nestihol sa ani najesť, zobral „kapsičku“ s potrebným materiálom a išiel za chorymi, ďaleko na kopianice, pešo.

Popritom sa stihol venovať aj svojej záľube, ktorej sa venoval od chlapca – dychovej hudbe. Hral na baskrídlovku so „starými muzikantmi“. Bola to dobrá, veselá partia. Zažili veľa príhod – horších i tých krajších, zábavných. Chodili hrať aj mimo Súče. Najmä keď išli hrať na Dolniaky, zdržali sa mimo domu 2-3 dni. Na jednu veselú udalosť dedko Gero spomína v krčme u Salajského. Pretože boli „v nálade“, z jedného štamperlíka boli ďalšie, začalo sa spievať, hrať, ba i tancovať. Domáci už vedeli, že muzikanti sa vrátili a čakali ich s pripravenou zameškanou prácou.

Tak to bolo aj u Gerov. Tetka Gerovica prichystala voz, zapriahla kravy a malo sa ísť na roľu. No gazdu nikde. Keď už bolo čakania priveľa, zobrala sa a išla ho pozrieť. Z krčmy bolo počuť muziku a spev až pred Špetkovce. Nelenila a vychytila sa robiť poriadky. Otvorila dvere krčmy a spustila „privítaciu reč“. Nikto ju však nepočul. Jedni hrali, druhí spievali a bubeník Seriš s metlou v ruke tancoval. Tetka priskočila, vychytila mu metlu a začala sa s ňou oháňať. „Naladení“ muzikanti sa hneď zbadali, brali nástroje a čiapky a išli tam, kde už mali dávno byť – domov. Dozvuky tejto príhody sa potom objavili v pesničke, v ktorej sa spievalo:

„Nepi Seriš borovičku,
nepobiješ sa s Gerovičku...“

Veľa veselých, no i smutnejších príhod prežil dedko Gero vo svojom dlhom živote. Spomienky na ne vybledali, pamäť a zmysly slabli, no optimizmus u neho zostal až do konca. A láska k hudbe, k jeho trúbke. Oči už dobre neslúžili, no on hmatá po jej „tele“, hladká ju a nostalgicky či ironicky sa jej prihovára: „No hraj, Ondrejko...hraj!“

23. mája 2007 tichučko v rannom spánku dožil svoj život. To, čo už nevládal tu, to mu bude určite dopriať tam hore – hrať krásne, čisté melódie. Doplnil o zvuk svojej trubky šipsenovskú kapelu na druhom svete.

Nech odpočíva v pokoji!

Vďaka za dedičstvo

*Ak je na svete niečo hodné chvály,
Prvá je Krása, ktorá vyzdobí
od detstva život až do staroby,
či píše verš, či noty piesni na list..!*

*Ten zázrak už som ako chlapec malý
do srdca ukryl ako vzácny skvost:
že piesne, čo nám hrali pre radosť,
vo vlastných plúcach najskôr zohrievali..!*

*Cez nástroj s dychom, v kroji tónov jasných,
prešla z nich do mňa i do mojich básní
ich úcta k piesni, takmer pokora..!*

*Dedičstvo po nich vôbec nemám skromné:
v palácach vďaky, čo čas staval vo mne,
otváram pre nich brány dokorán..!*

Ján Mikušinec

Krásny dvojhodinový dokument s množstvom starých fotografií, peknej hudby a obrazov nášho hornosúčanského kraja má svoju umeleckú, no hlavne historickú hodnotu.

Júlia Čajová

Usporiadatelia vyslovujú srdečné poďakovanie sponzorom tejto akcie – Vinárni Jasa a Tradičnej pekárni v Hornej Súči.

Mimoškolské úspechy žiakov našej školy

Príroda, životné prostredie a deti (výtvarná súťaž)

V tradičnej okresnej výtvarnej súťaži, ktorú organizovalo Trenčianske osvetové stredisko sa z prác našich žiakov odbornej porote najviac páčila výtvarná práca Dariny Gugovej, 6. tr. získala cenu v kategórii 5.-9.ročník. Porota vybrala z 204 žiackych prác zo 17 škôl okresu Trenčín.

Báseň 2006 (celoslovenská literárna súťaž)

Vydavateľstvo DAXE a redakcia časopisu Maxík usporiadala už 3. ročník celoslovenskej literárnej súťaže Báseň 2006.

Svoje práce poslalo 264 žiakov základných škôl a osemročných gymnázií. Medzi ocenenými prácami bola i báseň Viery Ševčíkovej, 7. B, s názvom Školský rozhlas. Diplom za aktívny prístup pri vyhľadávaní a usmerňovaní literárne nadaných detí získala i naša základná škola.

Šaliarsky Maľko (okresná recitačná súťaž v prednese povesti)

V CVČ Trenčín sa 16.1.2007 uskutočnilo okresné kolo v prednese povesti. Našu školu reprezentovali víťazi školského kola Juraj Ranko, 3. tr., Ema Sásková, 4.B a Viera Ševčíková, 7. B. Príjemne prekvapili a výborným prednesom zaujali i porotu.

Umiestnenie: 1. miesto Juraj Ranko (I. kategória), 2. miesto Viera Ševčíková (III. kategória). Juraj Ranko sa zúčastnil i krajského kola v Trenčianskej Teplej.

Majstrovstvá okresu vo futbale

Na futbalovom ihrisku vo Svinnej sa 24.10.2006 uskutočnilo okresné finále vo futbale. Súťaž sa zúčastnilo 20 základných škôl. Naši chlapci neprehrali v riadnom hracom čase ani jeden zápas. Počas všetkých troch turnajov podávali výborné výkony. Zaujali i príkladným športovým vystupovaním.

Obsadili výborné 3. miesto.

Výsledky: ZŠ s MŠ Horná Súča : ZŠ Dolná Súča 2:0, ZŠ s MŠ Horná Súča - ZŠ Drietoma 5:1, ZŠ s MŠ Horná Súča - ZŠ Omšenie 5:1, ZŠ s MŠ Horná Súča - ZŠ Trenčín Veľkomoravská 0:0

Finálový turnaj: ZŠ s MŠ Horná Súča - ZŠ Svinná 1:1 (na pokutové kopy 2:3), ZŠ Trenčín Kubranská - ZŠ Trenčín, Veľkomoravská 1:0

Zápas o 3. miesto: ZŠ s MŠ Horná Súča - ZŠ Trenčín, Veľkomoravská 3:2

Celkové poradie: 1. miesto ZŠ Trenčín Kubranská, 2. miesto ZŠ Svinná, 3. miesto ZŠ s MŠ M. Rešetku Horná Súča

Reprezentovali: M. Seriš, F. Seriš, D. Blaho, L.Gaži, Ján Dohnan, Jozef Dohnan, M. Panák, M. Švajda, M. Juriga, B. Coník, E. Kalík, Š. Buljeko, M. Krovina

Okresná súťaž v streľbe zo

vzduchovej pušky

V ZŠ Drietoma sa 14.11.2006 uskutočnila okresná súťaž v streľbe zo vzduchovej pušky. Súťažilo 12 základných škôl. Viac sa dario našim chlapcom, ktorí získali veľmi pekné 2. miesto. Podali veľmi dobrý kolektívny výkon, vynikla najmä streľba Jána Seriša.

Družstvo tvorili: Ján Seriš, 9. B 67 bodov, Martin Krovina, 9. A 58 bodov, Milan Seriš, 7. A 43 bodov
Celkové výsledky: 1. miesto ZŠ Trenčianske Jastrabie, 2. miesto ZŠ s MŠ M. Rešetku Horná Súča, 3. miesto ZŠ Trenčín, Na Dolinách

INÉ SÚŤAŽE

Majstrovstvá okresu v cezpoľnom behu družstiev 4. miesto (dievčatá)

Majstrovstvá okresu v stolnom tenise družstiev 5. miesto (dievčatá)

Majstrovstvá okresu v cezpoľnom behu jednotlivcov 6. miesto Lucia Chupáčová 7.A, 8.miesto Monika Stašáková, 5.A, 9.miesto Marián Panák, 6. tr.

Majstrovstvá okresu v šachu jednotlivcov 8. miesto Zuzana Barišová 9.A, 9. miesto Veronika Žúžiová 9.A

ZO ŽIVOTA ZŠ S MŠ MICHALA REŠETKU HORNÁ SÚČA

Vedomostné olympiády a ich úspešní riešitelia

Úspechy v okresných vedomostných olympiádach patria k tomu najdôležitejšiemu, čím sa môžeme pochváliť. Náročné úlohy, mimoriadne silná konkurencia, sú najväčším súperom. I v tomto školskom roku máme 8 úspešných riešiteľov, čo je veľmi dobrý výsledok. Všetci žiaci si zaslúžia uznanie, pretože za úspechom sa skrýva množstvo prípravy a štúdia.

Geografická olympiáda: Adam Panák 5.A 14. miesto, Jakub Repa 7.B 7. miesto, Dominik Blaho 9.A 11. miesto

Matematická olympiáda: Lucia Hořková 7.A 6. miesto, Peter Repa 9.B 15. miesto

Fyzikálna olympiáda: Dominik Blaho 9.A 11. miesto, Michal Blažej 9.B 11. miesto

Olympiáda v anglickom jazyku: Silvia Serišová 8.A

Monitor 2007 – testovanie žiakov 9. ročníka

Už po 5-krát žiaci 9.ročníka písali zo slovenského jazyka a matematiky MONITOR, ktorý nahrádza prijímacie skúšky na stredné školy a stredné odborné učilišťa. Naši žiaci doposiaľ vždy napísali lepšie, ako bol priemer v rámci Slovenskej republiky.

Hviezdoslavov Kubín (recitačná súťaž v prednese poézie a prózy)

Víťazi školského kola: I.kategória poézia Juraj Ranko próza Soňa Čičáková, II. kategória Martina Balajová Petra Koprivňanská, III.kategória Dominika Švajdová Romana Švajdo-

Hviezdoslavov kubin - recitacia

vá, V obvodovom kole v Trenčíne sa najviac dario Martine Balajovej, 7.A. Obsadila 3. miesto.

Európa v škole (okresná umelecká súťaž) - výtvarné ceny získali v II. kategórii Lucia Ondrišáková 7.B, Žaneta Gagová 7.B

Výtvarný a literárny Trenčín (celoslovenská umelecká súťaž)

Do literárnej časti tejto súťaže bolo poslaných 417 literárnych prác. Soňa Ondrušková, 4.B získala v I. kategórii - próza Cenu Rudolfa Dobiáša (R. Dobiáš je popredný slovenský spisovateľ pre deti, bol členom poroty.)

Píšem, píšeš, píšeme... (literárna súťaž žiakov základných škôl Trenčianskeho kraja)

5. ročníka najvýznamnejšej súťaže vo vlastnej literárnej tvorbe sa zúčastnilo 108 žiakov Trenčianskeho kraja. Poslali 176 prác. Porote zostavenej zo známych spisovateľov a odborníkov sa páčila i báseň Veronika Serišovej z 9. ročníka. Získala veľmi pekné 3. miesto v II.kategórii - poézia. Toto je jej ocenená báseň.

LUNA

*Pretmavú oblohu brázdila
LUNA blikotavou nitou
cestu dláždila*

*Keď vetrik utíchol,
LUNA sa zjavila.
Zázračným jasom
pery ti zvlažila.*

*Bola jasná ako perla.
Bola krásna!
Bola jedna*

*Opojený pôvabom
pri nej si zaspával,
príjemným snom
si sa oddával.*

*Keď si ju objavil,
zostal si stáť.
Jej verným priateľom
chcel si sa stať.*

*Rozkošnosť LUNY
sa ti zunovala.
Ty si viac neprišiel!
ONA ťa čakala.*

*Tichulinký vetrik
tajomnú noc privial,
na havraní plášť
hviezdičky pripípal.*

Tak píšem ja (Celoslovenská literárna súťaž v žiari n/Hronom)

Do tejto súťaže sa zapojilo 7 žiakov 4.B triedy pod vedením tr. učiteľky T.Michalovej. Poslali kolektívnu literárnu prácu "Kamienky zo Súče".

Získali "Zvláštnu cenu poroty". Autori prác sú: M. Kramárová, K. Macharová, D. Gago, M. Blaho, S. Ondrušková, M. Švajda, I. Barteková.

V individuálnej súťaži získala "Cenu poroty" Ema Sásková a "Čestné uznanie" Kristína Macharová.

Obe si prevezmú ceny osobne na slávnostnom vyhodnotení v žiari n/H. Autori kolektívnej práce "Kamienky zo Súče" napísali spoločne i básničku Rodná dedina.

*Dobre je nám v Súči bývať,
na náš kraj sa radosť dívať.
Polia, hory, lúky, stráne,
krásne domy, pozri na ne.*

*Ludia v duši lásku majú,
svorne spolu nazývajú.
Hudba, tanec, pieseň zvučí,
aj súčanský potok zurčí.*

*Zaspievam v rodnej reči,
ako žijú v Hornej Súči.
Tam kolíska naša rodná,
tam nás matka vychovala.*

Beh Hornej Súče 2007

Beh Hornej Súče pozostával z dvoch častí. Dopoludnia pretekali žiaci materskej školy a 1. stupňa ZŠ. Od-

Beh Hornej Súče I.

poludnia pretekali naši žiaci 5.-9. ročníka a ich súperu zo 6 základných škôl okresu Trenčín (ZŠ Trenčín-Kubranská, ZŠ Trenčín-Na Dolinách, ŠŽŠI V. Predmerského Trenčín, ZŠ Dolná Súča, ZŠ Melčice-Lieskové, ZŠ Soblahov). Výsledky:

1. ročník - chlapci 1. miesto Marek Kučerák, 2. miesto Samuel Špernoga, 3. miesto Adam Coník, dievčatá 1. miesto Zuzana Juricová, 3. miesto Lucia Palušná

2. ročník - chlapci 1. miesto Jozef Čapák, 2. miesto Filip Bariš, 3. miesto Andrej Fabo, dievčatá: 1. miesto Alexandra Gugová, 3. miesto Ráchel Zememeová

3. ročník - chlapci 1. miesto Juraj Ranko, 2. miesto Martin Chupáč, 3. miesto Marek Šulhánec, dievčatá 1. miesto Gabriela Barteková, 2. miesto Barbora Chovancová, 3. miesto Karolína Orságová

4. ročník - chlapci 1. miesto Martin Blaho, dievčatá 1. miesto Kristína Zemanovičová, 2. miesto Dušan Gaži 2. miesto Mária Kramárová, 3. miesto Tomáš Koprivňanský 3. miesto Erika Lišková

mladší žiaci (5.-6.ročník) mladšie žiačky (5.-6.ročník) 1. miesto Marek

Beh Hornej Súče, mladšie žiačky

Adamec ZŠ TN Kubranská, 1. miesto Mária Šedivá ZŠ s MŠ M. Rešetku Horná Súča, 2. miesto Matúš Bero ZŠ TN, Na Dolinách 2. miesto Simona Macharová ZŠ s MŠ M.Rešetku Horná Súča, 3. miesto Peter Trúnek ZŠ Dolná Súča 3. miesto Andrea Panáková ZŠ s MŠ M. Rešetku Horná Súča a

Beh Hornej Súče, staršie žiačky

Simona Tulpková ZŠ TN Na Dolinách starší žiaci (7.-9.ročník) staršie žiačky (7.-9.ročník) 1. miesto Tomáš Pleva ZŠ Dolná Súča 1. miesto Ivana Gagová ZŠ s MŠ M.Rešetku Horná Súča, 2. miesto Matúš Hamáň ZŠ TN, Na Dolinách 2. miesto Lucia Chupáčová ZŠ s MŠ M.Rešetku Horná Súča, 3. miesto Marek Chorvát ZŠ TN, Na Dolinách 3. miesto Nikola Jašíková ZŠ TN, Kubranská Celkové poradie škôl:

1. miesto ZŠ s MŠ M.Rešetku Horná Súča 10 bodov, 2. miesto ZŠ Trenčín-Na Dolinách 6 bodov, 3. miesto ZŠ Trenčín-Kubranská 4 body, 4. miesto ZŠ Dolná Súča 4 body, 5. miesto ZŠ Melčice-Lieskové 0 bodov, 6. miesto ŠZŠI V. Predmerského Trenčín 0 bodov, 7. miesto ZŠ Soblahov 0 bodov. Za úspešný priebeh preteku patrí úctinné poďakovanie OÚ Horná Súča a ochotným sponzorom. Aj ich zásluhou sme mohli víťazov oceniť hodnotnými športovými trofejami a všetkých účastníkov sladkou odmenou.

Futbalový turnaj v Melčiciach - Lieskovom

Halový futbalový turnaj v Melčiciach-Lieskovom
V tradičnom turnaji obhajovali naši

žiaci minuloročné prvenstvo. Zúčastnilo sa ho 6 družstiev. Celý turnaj absolvovali bez inkasovaného gólu a krásny pohár opäť putoval do Hornej Súče. Spomenúť treba bezchybný brankársky výkon Filipa Seriša a streleckú formu Jakuba Repu.

Výsledky:
Horná Súča: Drietoma 1:0
Horná Súča: Trenčín Veľkomor. 0:0
Horná Súča: Melčice-Lieskové 2:0
Horná Súča: Ivanovce 2:0
Horná Súča: Chochoľná 5:0
Góly strelili: Jakub Repa 6, Matúš Švajda 2, Dominik Blaho 1, Ján Dohnan 1

Tabuľka: 1. miesto ZŠ s MŠ M. Rešetku Horná Súča 5 4 1 0 10:0 13 bodov, 2. miesto ZŠ Trenčín, Veľkomoravská 5 3 1 1 18:6 10 bodov, 3. miesto ZŠ Melčice-Lieskové 5 3 0 2 9:6 9 bodov

Školu reprezentovali: Filip Seriš, Milan Seriš, Jakub Repa, Ján Dohnan, Matúš Švajda, Marián Panák, Jozef Dohnan, Miroslav Juriga, Martin Krovina, Dominik Blaho

Majstrovstvá okresu v halovom futbale mladších žiakov

Mladší žiaci z 21 základných škôl bojovali o titul majstra okresu. Naši žiaci vstupovali do súťaže so skromnými cieľmi. Prijemne prekvapili a dokonca si vybojovali postup do finále, ktoré sa uskutočnilo na ihrisku s umelým povrchom v ZŠ Trenčín, Novomeského.

Výsledky: Základná skupina: ZŠ Horná Súča - ZŠ sv. Michala Nemšová 5:1, 5:0, ZŠ Horná Súča - ZŠ Dolná Súča 1:1, 1:1, **Semifinálová skupina:** ZŠ Horná Súča - ZŠ Trenčín, Na Dolinách 5:4, ZŠ Horná Súča - ZŠ Svinná 3:5, ZŠ Horná Súča - ZŠ Trenčín, Veľkomoravská 3:0, **Finálový turnaj:** ZŠ Horná Súča - ZŠ Trenčín Na Dolinách 5: 4 (semifinálový výsledok), ZŠ Horná Súča - ZŠ Horné Srnie 2:2, ZŠ Horná Súča - ZŠ Trenčín, Kubranská 1:8

Konečná tabuľka: 1. miesto ZŠ Trenčín Na Dolinách 3 2 0 1 22:7 6 bodov, 2. miesto ZŠ Trenčín Kubranská 3 2 0 1 13: 8 6 bodov, 3. miesto ZŠ s MŠ M. Rešetku Horná Súča 3 1 1 1 8:14 4 body, 4. miesto ZŠ V. Mitúcha Horné Srnie 3 0 1 2 6:20 1 bod

Reprezentovali: Jozef Zemanovič, Marián Panák, Šimon Coník, Stanislav Cverenkár, Matúš Coník, Lukáš Chovanec, Jakub Zemanovič, Martin Blaho.

Spofahlivé výkony podával brankár Jozef Zemanovič, v obrane Šimon Coník. Pre súperov bol neudržateľný Marián Panák. Často zachraňoval strategické zápasy krásnymi individuálnymi akciami a gólmi v posledných okamihoch zápasov. Jeho výkony boli skvelé a pekný pohár sme získali predovšetkým jeho zásluhou. Góly: M. Panák 22, Š. Coník 3, Jakub Zemanovič 1

Majstrovstvá okresu v halovom futbale dievčat

Futbal baví a priťahuje aj dievčatá. V okresnej súťaži štartovalo 18 základných škôl. Naše dievčatá ob-

sadili nepopulárne 4. miesto.

Výsledky základná skupina: ZŠ Horná Súča - ZŠ Dolná Súča 7:1, 2:4, ZŠ Melčice-Lieskové sa nezúčastnila, **Semifinálová skupina:** ZŠ Horná Súča - ZŠ Trenčín Bezručova 4:1, ZŠ Horná Súča - ZŠ Trenčín Východná 2:3. Finálový turnaj sa uskutočnil na ihrisku s umelou trávou v ZŠ Trenčín, Hodžova: ZŠ Horná Súča:ZŠ Trenčín Na Dolinách

Okresné finále futbalu dievčat

2:2, ZŠ Horná Súča:ZŠ Trenčín, Hodžova 2:6

Školu reprezentovali: Ivana Gagová, Zuzana Barišová, Miroslava Balajová, Lucia Ševčíková, Viktória Holčáková, Karolína Juricová, Stanislava Gagová, Andrea Panáková, Andrea Panáková ml.

Beh Soblahova

Tradičného cestného behu sa zúčastnili žiaci ôsmich ZŠ (ZŠ Soblahov, ZŠ D.Súča, ZŠ s MŠ M.Rešetku H.Súča, ZŠ Trenčín-Kubranská, ZŠ Trenčín-Dlhé Hony, ZŠ Trenčín-Novomeského, ZŠ Trenčín-Hodžova, ŠZŠI Trenčín. V kvalitnej konkurencii výborne zabojovali i naši žiaci.

Najviac sa darilo: 1. miesto Juraj Ranko 3. ročník, 1. miesto Lucia Chupáčová 7. ročník, 1. miesto Ivana Gagová 9. ročník, 2. miesto Martin Blaho 4. ročník, 2. miesto Andrea Panáková 5. ročník, 2. miesto Marián Panák 6. ročník, 3. miesto Gabriela Barteková 3. ročník

Súťaž škôl: 1. miesto ZŠ Trenčín Kubranská 59 bodov, 2. miesto ZŠ s MŠ M. Rešetku Horná Súča 49 bodov, 3. miesto ZŠ Trenčín Hodžova 44 bodov

Ostatné okresné športové súťaže: florbal mladších žiačok 5. miesto, vzbijaná žiačok 6. miesto

Všetkým žiakom k veľmi pekným úspechom blahoželáme a ďakujeme za príkladnú reprezentáciu školy a obce Horná Súča.

Úprimné poďakovanie patrí i pedagógom, ktorí ich na súťaže pripravovali i usmerňovali pri tvorení ocenených umeleckých prác.

Vedomostné olympiády: E. Balažová, O. Ondrušková, Z. Šatková, M. Radosová

Recitácia: H.Tencerová
Vlastná literárna tvorba: D. Zakopčanová, T. Michalová

Výtvarné práce: O.Ondrušková
Športové súťaže: D. Černek, T. Orišková, N. Nováková, učiteľka 1. stupňa

Monitor 2007: O. Ondrušková, G. Michalíková, N. Plevová, H. Tencerová

ŠPORTUJÚ AJ UČITELIA

Okresná volejbalová súťaž učiteľov

Do okresnej volejbalovej súťaže sa prihlásilo 11 ZŠ a MÚ Trenčín. Za každú školu mohol hrať "jeden cudzinec" z inej školy, ktorá nebola do súťaže prihlásená. Túto možnosť využili aj všetky 4 najlepšie kolektívy. Za našu školu hrala Lidka Kolínková z MŠ Dolná Súča.

Výsledky: Základná skupina (2 kolá): ZŠ Horná Súča: ZŠ Trenčín Bezručova 2:0/2:0, ZŠ Horná Súča:ZŠ sv. Michala Nemšová 2:0/2:0

Semifinálová skupina: ZŠ Horná Súča:ZŠ Melčice-Lieskové 2:0, ZŠ Horná Súča:ZŠ Trenčín Veľkomoravská 2:0, ZŠ Horná Súča:ZŠ Trenčín Novomeského 2:0. **Finálový turnaj:** ZŠ Horná Súča:ZŠ Trenčín Veľkomoravská 2:0 (25:12, 25:14). **Finále:** ZŠ Horná Súča: ZŠ Trenčín Dlhé Hony 0:2 (18:25, 25:27)

Konečné poradie: 1. miesto ZŠ Trenčín Dlhé Hony, 2. miesto ZŠ s MŠ M. Rešetku Horná Súča, 3. miesto ZŠ Trenčín Veľkomoravská, 4. miesto ZŠ Trenčianske Teplice

Komisia, ktorú tvorili organizátori, diváci, zástupca sponzora a rozhodca, udelila aj 4 individuálne ocenenia pre naj... hráčov, najlepšia hráčka Naďa Oravcová ZŠ Trenčín Dlhé Hony, najlepší smečiar Michal Galko ZŠ Trenčín Dlhé Hony, najlepšia nahrávačka Lidka Kolínková ZŠ s MŠ M.Rešetku H.Súča, najvšestrannejší hráč Dušan Černek ZŠ s MŠ M.Rešetku H.Súča

Volejbal učiteľia

Družstvo ZŠ tvorili: M. Levák, T. Nebus, V. Laurinec, D. Černek, H. Hulínová, T. Michalová, M. Holíčková, L. Kolínková

Individuálne okresné športové súťaže učiteľov

Stolný tenis: Tatjana Orišková nad 50 rokov 1. miesto v okresnej súťaži 2. miesto v krajskej súťaži, Vojtech Laurinec do 40 rokov 1. miesto, Tomáš Nebus do 40 rokov 2. miesto, Dušan Černek nad 50 rokov 2. miesto, Gabriela Michalíková do 40 rokov 2. miesto, Miriam Holíčková do 40 rokov 3. miesto

Tenis: Vojtech Laurinec do 40 rokov 2. miesto, Dušan Černek nad 50 rokov 2. miesto, Juraj Šedivý do 40 rokov 3. miesto

Raketový štvorboj: Dušan Černek 2. miesto stolný tenis, Vojtech Laurinec 3. miesto bedminton

Mgr. Dušan Černek, riaditeľ školy

Krájanie slížov

V nedeľu 1. apríla popoludní sa uskutočnil 2 ročník súťaže v krájaní slížov. Podľa plánovaného scenára mali medzi sebou súťažiť starostovia obcí z Horného Smia, Skalky n/Váhom, Hrabovky, Dolnej Súče, Hornej Súče a primátor mesta Nemšová. Pre zaneprázdnenosť sa súťaže nezúčastnil starosta obce Dolná Súča a primátor mesta Nemšová. Títo poslali za seba náhradníkov. Podmienkou bolo, aby si všetci súťažiaci priniesli so sebou nôž, valček a hlavne veselú náladu. Túto úlohu splnili všetci súťažiaci. Mesto Nemšovú a jednotlivé obce reprezentovali tieto dvojice:

Nemšovú Milan Vavruš, Eva Vavrušová
Skalku n/Váhom Anton Horečný, Jozefína Barteková
Horné Smie Jozef Kristín, Júlia Koničková
Hrabovku Ivan Čulen, Eva Čulenová
Dolnú Súču Miroslav Gabrhel, Antónia Micháliková
Hornú Súču Juraj Ondračka, Lubica Zakopčanová
Hneď na úvod po milom vystúpení folklórneho krúžku

pod vedením Júlie Čajovej, moderátor František Bizoň oboznámil súťažiacich s priebehom a podmienkami súťaže. Každá dvojica mala pri svojom pracovnom stole pripravené pomôcky a základné potreby: pokrývky hlavy, zástery, dosky na miesenie, 1 kg hrubej múky, 3 vajíčka a 2 dcl vody.

Na regulérnosť súťaže dohliadala 5 - členná porota. Jej predsedom bol Pavol Bilčík, mimochodom víťaz vlaňajšieho 1. ročníka. Ďalšími členmi poroty boli profesionálne kuchárky Mária Bírásová z Agrosúče a.s., Terézia Švajdová zo ŠJ pri ZŠ Horná Súča, Anna Repová OcÚ Horná Súča a Júlia Čajová.

Určenými kritériami súťaže boli váha nakrájaných rezancov a ich celkový vzhľad (rovnaká dĺžka a šírka.)

Podobne, ako minulý rok, bola súťaž odštartovaná porotou prasknutím balóna a trvala presne 20 minút.

Prestávku pred vyhodnotením a oznámením výsledkov spríjemnilo vystúpenie talentovanej speváčky Barborky Sáskovkej a folklórneho súboru Čajka pod vedením p. Berty Nagyovej.

Konečné poradie súťaže:

1. miesto Skalka n/Váhom - 9 bodov
2. miesto Nemšovú - 8 bodov
3. miesto Hrabovka - 7 bodov
- 4.-6. miesto Horná Súča - 6 bodov, Dolná Súča - 6 bodov, Horné Smie - 6 bodov

Na záver tejto vydarenej akcie si súťažiaci a účinkujúce deti zo súboru pochutili na fazuľovej polievke a orechových a makových slížoch.

Sponzori:

1. cenu - Jamú záhradu v košíku darovala Helena Kaková
 2. cenu - DVD Spomienky daroval Milan Vrba
 3. cenu - Figúrku do záhrady daroval OcÚ Horná Súča
- Každý súťažiaci obdržal niečo na pamiatku. Zajačica bola určená pre mužov a dievča s kvietkom pre ženy. Tieto výrobky venovali ženy z Klubu dôchodcov.
- Muži navyše dostali veľkonočný korbáč, ktorý zhotovil Michal Gago z Dúbravy, člen kultúrnej komisie.

M. Vrbová

Príbeh z detstva

Teta, stretneme sa v nebi

Bývali časy, keď sa ľudia viac navštevovali. Napríklad keď sa gazdinka na dedine chystala dačo uvariť a zistila, že jej chýba v komore múka, tak zašla k susedke a požičala si ju od nej. Dnes je to inak. Nasadneme do auta a chýbajúcu vec ideme kúpiť do niektorého z hypermarketov.

Kde sú tie krásne susedské vzťahy, keď si ľudia navzájom viac pomáhali...? Je veľa vecí, ktoré už dnešná generácia ťažko chápe.

Do pätnástich rokov som chodieval často cez prázdniny k mojej tete z matkovej strany.

Hoci sa mi cesta do Jedľových Kostolian zdala vždy akási pridlhá, tety Milky, kamarátov a dedinky učupenej medzi kopcami a horami som sa nevedel dočkať. Boli to miesta, ktoré mi svojou prírodou pripomínali Hornú Súču. Každý rok som sa tam tešil na voňavé leto, spev vtákov, a žabie koncerty.

Na koncerty žiab si doteraz často spomínam aj z nášho mlyna v Súči, v ktorom sme bývali. Niekedy ich aj teraz v podvedomí počujem a predstavujem si, ako sme v lete so súrodencami pri otvorenom okne počas toho ich kŕkania zaspávali.

Z prázdnin u tety mi utkvelo v pamäti kosenie lúk s ujom Štefanom a s ujom Lajošom. Spomínam na „bláznenie“ sa s kamarátmi, na chytnutie rakov v čistom potoku a na opekanie a spievanie pri ohni do neskorých letných večerov. Tiež na bezstarostné vysedávanie na vyhriatych schodoch a zabíjanie dotieravých mravcov papučou.

No hlavne na makové slížce od tety Milky. Tie som zbožňoval, aj súrodenci.

Často sme chodili tetu navštevovať aj mimo prázdnin, celá rodina. My deťmi sme sa vtedy tešili z hociakej maličkosti.

Najskôr z toho, že ideme na návštevu, potom aj zo zaujímavej kľukatej cesty, ktorá sa pomerne strmo vykrúcala cez skýcovské hory. Tešili sme sa na bratrance a sesternice a samozrejme, na makové slížce tety Milky. Ona vedela, kedy prideme a nás deti už

čakala plná misa dobrých pomastených makových slížov. Nevedeli sme sa ich dojesť. Také chutné ich vedela pripraviť snáď len ona. Keď ostala prázdna misa a my sme mali plné bruchá, teta sa radovala, že sme všetko pojedli. Jej rezance boli naším „národným“ jedlom.

Roky utekali a dobrosrdečná teta Milka starla a choravela. Pri jednej z našich posledných návštev u nej, sa už teta cítila dosť zle. Hoci mi na nej chýbal pre ňu typický optimizmus, stretnutie s ňou bolo milé a plné starých spomienok. Vyrozprávala nám také zážitky, o ktorých predtým nikdy nehovorila. Pri našom odchode nám vtedy zaželala šťastnú cestu a povedala: „Stretneme sa v nebi, moji milí!“

Naša teta nás už opustila. Na jej pohrebe som smútil a myslel na všetko to krásne a príjemné z môjho detstva a prázdnin u nej. A hlavne na jej mako-

vé slížce. Ako desaťročný som ich dokázal zjesť plný hrniec. Doteraz ju počujem: „Deti moje, pripravila som vám rezance“ Alebo: „Som rada, že vám tak chutili.“

Také dobré mi ich už nikto nevarí. Teta, stretneme sa v nebi! Tak sme sa predsa dohodli, nie?!

Milan Vrba

Na fotke z konca šesťdesiatych rokov som so sestrou a bratom na návšteve (vpravo) u tety Milky v J. Kostolianoch.

Napište aj Vy svoj životný príbeh a urobte náš časopis zaujímavejším!

Moje zamyslenia

Kapitola 1 Úvod

Rada sa myslou vraciam o niekoľko rokov späť a porovnávam, ako sa v našej obci žilo vofakedy v dávnych časoch, a ako sa žije dnes. V každej rodine sa stalo niečo zaujímavé, len o tom nikto nerozpráva. Ľudia si však radi vypočujú rôzne príbehy.

Kapitola 2 O obetavosti

Čo sa kedysi nachodili naše ženičky peši do Trenčína na trh, aby tam predali buď pár vajčiek alebo vrecko so slivkami! A my, deti, ako sme ich len čakali a boli sme šťastné, keď nám priniesli cukrík alebo rožok. Tu nie je potrebné vymýšľať si, veď pravdy je dosť.

Keď si len spomeniem na nebohú Agnesku Kašílkovú. Mala veľkú rodinu. Vychovala sedem detí a na svojom chrbte musela nosiť ťažké noše s nákupom. Pritom z dediny po hájovňu, kde bývali, to bolo aj niekoľko kilometrov. Tak to teda klábúk dole.

Alebo napríklad taký pán Čapák (Gero). Celý svoj život chodil v čase aj v nečase do Trenčína na bicykli a pomáhal chorým ľuďom či už v nemocnici, alebo v Súči. Na to sa nezabúda.

V našej obci sa ešte aj dnes nájdu usilovní ľudia. Mnohé ženy sa narobia v domácnostiach a aby svojim rodinám finančne prilepšili, chodia ešte aj na rôzne brigády.

Kapitola 3 Príbeh z II. svet. vojny

Často si spomínam na našu bývalú občianku Julku, ktorú prezývali „partizánka“. Jej rodina si veľa vytrpela. V čase vojny, keď sa ešte svietievalo lampášmi, prišiel raz v neskorú nočnú hodinu Julkin otec za mojim otcom, a keďže boli bývalí spolužiaci, žiadal ho, aby pomohol ich rodine pred nebezpečnými Nemcami. Vedel, že môj otec sa poznal s Nemcom, čo bol veliteľom posádky ubytovanej v našej obci. Úlohou týchto vojakov bolo budovať v súčanských horách „rozhradne“, ktoré mali slúžiť na sledovanie partizánov. Ten Nemec vedel popíjať spolu s mojím otcom v krčme U Bartekov. Keď som raz išla po otca, všimla som si, ako sa držali za plecía. Na stole pred sebou mali položený kastról so žufankou plný pálenky a popíjali. Jeden hovoril po nemecky, druhý po slovensky, no rozumeli si. Pamätám si, že som veľmi túžila, aby sa ma ten Nemec opýtal aspoň to, ako sa volám, no nestalo sa tak.

Julke hovorili Partizánka preto, lebo jej

priateľ bol partizánom. On prišiel za ňou pokúšať až z Prahy do Hornej Súče. V Prahe sa spoznali, keď tam Julka opatrovala malé deti. To viete, láska aj hory prenáša. A to ostatné príde.

Horšie však je, ak vám niekto škodí a neviete sa brániť.

Partizáni bývali v horách v kaštieli Antonstál a Julka sa tam často kvôli svojmu milému zdržiavala. Nuž, ale táto veľká láska mala smutný koniec. Partizána po čase odvelili na letisko Tri duby a Julkinu celú rodinu čakali zo strany Nemcov ťažké chvíle. Veľkým šťastím však bolo, že môj otec sa za nich tomu nemeckému veliteľovi prihovril a ten potom zariadil, aby ich nezastreli. Julka musela ísť pomáhať do kuchyne, kde sa varila strava pre Nemcov. Mimochodom, vtedy tam už bola ukrytá aj Elza Dodorfová z Hornej Súče. Jej rodina však zahynula a vojnu prežila iba ona jediná.

Našej rodine ten veliteľ tiež pomohol.

Keď sme bývali na Záriečí a prišli sme o strechu nad hlavou, vtedy nám pomohol získať nový pozemok. Ten v tých časoch vlastnila jedna Nemka, čo bola majiteľkou kaštiela Antonstál. Prevádzanie pozemkov však dalo v tých ťažkých časoch veľa roboty. Toto všetko urobil môj otec. Keď sa otec s tým Nemcom lúčil, môj brat Imrich zavolať k tejto príležitosti muzikanta Janka Murka.. Ten hral na klarinet pri rozlúčke pesničku: „nevie, kto sa navždy nelúčil, čo je žiaľ...“ Všetci ju spoločne spievali a každý držal v ruke fľašu rumu.

Na ďalší deň v katastrí obce Drietoma celú nemeckú posádku popravili.

V tomto mojom príbehu mi išlo hlavne o to, aby som očistila Julkino meno. Čože ona mohla vtedy vedieť o politike? Bola len slepo zaľúbená a rodina to musela ťažko znášať.

Mladosť - pochabosť. Kolčí na to doplácame...?

Kapitola 4 Úvaha

V živote je často dôležité toho druhého pochopiť a nie ho odsudzovať. Prečo nám nejdú vzorom tí študovaní, čo nám vládnu? Ešte sú za to aj dobre platení.

Obyčajnému človeku stačí, keď je zdravý, má čo jesť a má strechu nad hlavou.

Treba obdivovať takých, ktorí dokážu obstáť v cudzom prostredí. Ak má niekto pri sebe človeka, čo mu pomôže, je to ľahšie. Horšie sa mu však vyrovná jedinec, ktorý je úplne sám.

Samota je zlá. Sú chvíle, keď si slabý a nemáš pri sebe nikoho, čo by ťa podržal. Niekomu vtedy stačí iba plná fľaška pálenky a aspoň na chvíľu je „rovný“.

Pomaly, ale isto postupne odtiaľto odchádzame. Akoby z toho rebríka, stále nižšie, nižšie, až na dno.

Kapitola 5 Záver

Aby som ukončila tento môj príspevok veselšou témou, tak ešte pridávam moje obľúbené vtipy:

Muž má zlú náladu a vraví svojej žene: Dnes som dosť nervózný!

Manželka mu odpovedá: A ja som zas dajaká rôzna...

Alebo tento:

Pán farár sa pýtal Jana, kde sa narodil Pán Ježiš.

Jano nevedel, a tak mu kamarát Jožo pošepkal: v Nazarete.

Jano to ale zle počul a pánovi farárovi odpovedal: na Záriečí. **F.F.**

Životné jubileum obecnej kronikárky

Iste mnoho občanov v našej obci ani nevie o tom, kto vedie kroniku obce a čo je vlastne úlohou kronikára.

Kronika je súhrn príbehov, udalostí a štatistik usporiadaných podľa časového poriadku. Vedie pravdivý obraz o živote v obci, o veciach verejných ale i o rôznych rodinných udalostiach: radostných i smutných, o poveternostných podmienkach, o cirkvi, kultúre, školstve, športe, občianskej vybavenosti atď..

... a takúto náročnú, zodpovednú prácu v našej obci vykonáva s menšou prestávkou naša jubilantka 60-tnička p. Mária Ondračková, už od roku 1979.

Jej úhladné písmo, záujem o všetko, čo sa v obci deje, zodpovedný prístup k práci vytvorili preklad na to, aby jej zásluhou naša obec mala zdokumentované všetky dôležité medziny v písomnej forme pre ďalšie generácie.

Pri jej životnom jubileu sme prišli aj my, členovia ZPOZu so slovami prianí a úprimných slov, aby sme zastavili čas a žili chvíľu len zo spomienok, uvitých z jej pracovného života učiteľky materskej školy, z účinkovania v Zbore pre občianske záležitosti, členstva v komisiách obecného zastupiteľstva, speváckeho zboru. Spomienky boli bohaté na úprimné slová, pohľady ale aj na slzičky v očiach jubilantky.

Nuž a čo popriať do ďalších rokov?

Rozdávaj Marienka naďalej všetko dobré, čo máš v sebe a prijmi od nás úprimnú vďaku za všetko, čo si pre obec urobila. **Júlia Šásková**

V sobotu 19. mája 2007 sa uskutočnilo 15. Moravskokrumlovské setkání pěveckých sborů v Moravskom Krumlove v Orlovni Rakšice. Spevácky zbor Hornosúčan sa už po niekoľkokrát zúčastnil na tejto prehliadke.

Okrem domáceho zmiešaného zboru Karla Němca z Moravského Krumlova, vystúpili na prehliadke nasledovné zbory: Detský spevácky zbor „Broučci“ z Moravského Krumlova, Detský spevácky zbor „Sluníčko“ z Moravského Krumlova, Zmiešaný spevácky zbor Leoša Janáčka z Luhačovic, Mužáci z Pohořelíc.

Náš spevácky zbor Hornosúčan sa na prehliadke prezentoval pod vedením dirigenta Dr. Jozefa Vakoša, PhD.

Na záver všetky zbory zaspievali spoločnú pieseň od Eugenea Suchona – Aká si mi krásna.

Aj táto prehliadka je živým dôkazom, že spolupráca medzi Čechmi a Slovákmi stále funguje. Dúfame, že spevácky zbor z Moravského Krumlova opäť prijme naše pozvanie do Hornej Súče a zúčastní sa ako čestný hosť na pripravovanej prehliadke speváckych zborov na jeseň tohto roku. **L. Z.**

Ja som šuhaj...

*Ja som šuhaj na svet súci,
bývam v domci v Hornej Súči.
Tam kolíska moja stála,
tam ma matka vychovala.
Lúbim otca, lúbim matku,
brata, sestru, kamarátku*

*Lúbim rodnej reči zvuky,
Rodnú viesku, polia, lúky,
Lúbim i kroj, ktorý nosím,
Lúbim lúčku, ktorú kosím*

Anna Orságová

(Bá)snenie o detstve

*Chcem zatvoriť oči a urobiť krok späť,
chcem sa vrátiť do detských rokov hneď!*

*Za oknom mihá sa zlatá krajina môjho detstva,
spomienky na tajné skrýše z nášho mlyna
a na dvor pri pile, keď býval plný dreva.*

*Na vôňu čerstvých pilín,
na otcov pohľad milý
a na jeho veľké drsné ruky, čo zrobené mal z pily.*

*Na zošívanie remeňov tenkým švihlom
dole pod mlynicou,
kde poháňaný bol gáter remenicou.*

*Švihel, tenký pás z pravej kože,
pomáhal občas ako prostriedok,
keď sme sa nevedeli vpratať do kože.*

*V zime na vyhriatu pec v dedkovej kuchyni,
na praskot dreva,
na húpacieho koňa a múkanie kravičky z chlieva.*

*Spomienky na bzukot včiel v starých lipách
spred kostola
a na prach zo strniska, čo za kombajnom vznikal.*

*Na teplé letné večery, vôňu čerstvo zhrabaného sena,
ujca od Šulhánkov s kravičkou na lúčach,
či Doboša s koňom, čo bič v rukách zvieral.*

*U Tomášov, na rozprávanie telky Magdy,
na žatvu u susedky Tonky,
ako sme v ich stodole stvárali srandy.*

*Na dedka Lekvarovca,
jeho nezabudnuteľne silný hlas,
aj na ďalších ľudí, čo vidal som u nás.*

*Aj na dobrú babku Šulhánkovú a psa Punta.
Keď sme k nim chodili,
brechal na nás spoza humna.*

*Na sobotňajší príchod autobusu z Trenčína
a naše nedočkavé nazeranie,
či z neho vystúpi aj teta Karolína.*

*Vidím mojich dobrých spolužiakov
Maroša, Emila, Joža, Fera, Evku,
a nebohých Stana, Danku a Vierku.*

*Na cestu zo školy, keď s chalanmi sme chodievali,
a na to, ako nás veľa krát Dúchalie hnali,
vtedy sme takmer nedýchali.*

*Pamätám, ako sa večer na lustrí
točili farebné rybičky,
aj na chlapčenské hry o hlinené guľičky.*

*Spomínam na cukrovú vatú, pojazdné strelnice,
či opičku na gumičke,
to keď do Súče prišli kolotoče.*

*Na slnečné dni, kúpanie sa na Barnej,
horúci asfalt v lete.
Otváram oči, je po všetkom.
Bolo to také skvelé...*

M.V.

SÚČANSKÝ HLÁSNIK - vydáva Obecny úrad Horná Súča. Redakčná rada: Mária Vrbová, Anna Panáková, Jana Macharová, Katarína Poláčková, Mgr. Helena Tencerová. Vychádza vo vydavateľstve DELTA, Jirí Foldyna, 914 01 Trenč. Teplá, tel.0905/259 315, e-mail:delta@naex.sk, www.delta.ismo.sk. Registrácia: Oú Trenčín č. 04-456/96-RK. © DELTA

Viete, že...?

Sú tu od čias Rakúska - Uhorska, menia sa iba osoby a ich uniformy. Sú húževnatí, priateľskí, občas mrzutí a unavení, ale päť dní v týždni sa starajú o to, aby sa všetky správy, dobré či tie neprijemnejšie, dostali k tomu svojmu adresátovi. Áno, hovoríme o poštových doručovateľoch. Všetci ich vidíme denne chodiť od domu k domu, od dverí k dverám. Čas si nevyberajú. Ulice brázdia v daždi, snehu, páľave... Niekto si povie: „Veď si to vybrali, je to ich zamestnanie...“

Časť ich práce však závisí aj od prístupu každého z nás. Často zápasia s takými nepríjemnosťami, ako sú neoznačené, rozbité alebo žiadne schránky. Preto by malo každého z nás zaujímať, že v zmysle Poštových podmienok, čl. 40, ods. 5 je: Vlastník (správca) bytovej budovy alebo nebytovej budovy, kde sa majú dodávať poštové zásielky a poukázané hotovostné platby, je povinný zabezpečiť, aby:

a) domové listové schránky boli ľahko dostupné poštovému doručovateľovi,
b) v bytovom dome boli domové listové schránky umiestnené na prízemí domu,
c) domová listová schránka rodinného domu bola umiestnená na hranici ohraničeného pozemku, pred vstupom na tento pozemok a bol k nej zabezpečený prístup z verejnej komunikácie. Domová listová schránka musí byť označená menovkou adresátov, žijúcich na danom odovzdávacom mieste. V prípade, že je domová listo-

vá schránka umiestnená pri vstupe do rodinného domu, pre doručovateľa musí byť k domovej listovej schránke zabezpečený voľný a bezpečný prístup.

d) v bytovom dome bol na prízemí umiestnený prehľad užívateľov bytov,

e) v bytovom dome boli menovkou označené domové listové schránky, vchody bytov, zvončeky umiestnené pri vchode do domu a zároveň boli funkčné,

f) budova, v ktorej sídli jedna alebo viac organizácií, bola označená názvom organizácie, na prízemí bol umiestnený prehľad organizácií sídliačich v budove a boli umiestnené označené a funkčné domové listové schránky,

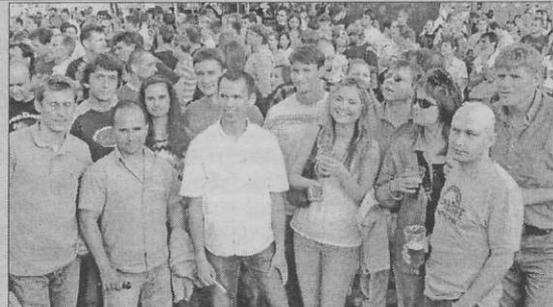
g) v areáli, kde sídli viac ako jedna organizácia, bol pri hlavnom vchode do tohto areálu umiestnený zoznam organizácií so situačným nákrešom areálu a boli tam umiestnené funkčné a označené domové listové schránky.

Áno, toto všetko by malo byť zabezpečené, aby ste si ten váš list našli nepoškodený v schránke, aby všetky listy a časopisy boli u vás včas. Pomôžme si navzájom a snažme sa o skvalitnenie doručovacej služby navzájom. Domová schránka je vizitkou každého jedného z nás.

V prípade Vašej potreby, Vám ktorakolvek pošta poskytne informácie o možnosti zabezpečenia domovej poštovej schránky.

Slovenská pošta, a.s., Regionálne poštové centrum Trenčín

Určite sa vám už prihodilo, že ste niekde ďalej od svojej obce stretli svojich priateľov zo Súče. Inak tomu nebolo ani dňa 16.6.2007 v našom hlavnom meste. Úplne náhodou sa stretla početná skupina Hornosúčanov na koncerte legendárnej skupiny Scorpions. Na štadióne v Petržalke si vychutnali výbornú atmosféru, ktorá trvala až do polnoci.

Na MDD si futbal zahráli aj ženy

V nedeľu 3. júna 2007 k MDD pripravili na futbalovom ihrisku v Hornej Súči

Futbalový klub - Starí páni s členmi PZ a OcÚ Horná Súča pre deti a dospelých športové podujatie.

Na úvod si diváci mohli pozrieť ukážku požiarneho zásahu. Deti mali možnosť do syta sa vyšantiť a zasúfažiť v týchto disciplínach: preteky vo vreci, kop loptou do kruhu, hod loptičkou na cieľ, hod krúžkom na fľašu, hod umelým tanierom.

Súfažiaci boli odmenení sladkosťami a ovocím. Veľkým spostením nedeľného po-

ludnia bolo vystúpenie malých mažoretiek a futbalový zápas storočia, v ktorom si zmierali sily ženy starých pánov proti ženám muzikantov. Tie nastupovali na ihrisko za aplauzu divákov a tónov hudby. Obidva tímy odohrali vyrovnaný boj s nerozhodným výsledkom 4:4.

Vo futbalovom zápase FK - Starí páni - Súčanskí muzikanti, zvíťazili starí páni v pomere 9:6.

Veľká vďaka patrí všetkým sponzorom a obetavosti členov FK - Starých pánov, ktorí túto vydatú akciu zorganizovali. **M.V.**

